

VARIABLE ȘI PROCESE ALEATOARE: Principii și aplicații

Constantin VERTAN, Inge GAVĂT, Rodica STOIAN

23 mai 1999

Cuprins

1	Cuvânt înainte	4
2	Variabile aleatoare cu valori continue	5
2.1	Funcția de repartiție a variabilelor aleatoare	5
2.2	Funcția de densitate de probabilitate a variabilelor aleatoare	6
2.3	Momente statistice centrate și necentrate	6
2.4	Probleme rezolvate	7
2.5	Probleme propuse	13
3	Variabile aleatoare cu valori discrete	15
3.1	Funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate	15
3.2	Momente statistice	16
3.3	Probleme rezolvate	16
3.4	Probleme propuse	18
4	Funcții de o variabilă aleatoare	20
4.1	Probleme rezolvate	21
4.2	Probleme propuse	26
5	Caracterizarea unei perechi de variabile aleatoare	30
5.1	Funcția de repartiție	30
5.2	Funcția de densitate de probabilitate	30
5.3	Momente statistice asociate unei perechi de variabile aleatoare	31
5.4	Variabile aleatoare independente și necorelate	32
5.5	Funcții de două variabile aleatoare	32

5.6	Probleme rezolvate	32
5.7	Probleme propuse	37
6	Procese aleatoare	41
6.1	Funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate	41
6.2	Momente statistice ale semnalelor aleatoare	42
6.3	Medii temporale ale semnalelor aleatoare	42
6.4	Corelația proceselor aleatoare	43
6.5	Clase de semnale aleatoare	43
6.6	Probleme rezolvate	44
6.7	Probleme propuse	48
7	Teorema Wiener-Hincin	50
7.1	Probleme rezolvate	50
7.2	Probleme propuse	52
8	Trecerea semnalelor aleatoare prin sisteme liniare	54
8.1	Probleme rezolvate	54
8.2	Probleme propuse	58
9	Spații de reprezentare a semnalelor	60
9.1	Transformări unitare	60
9.2	Probleme rezolvate	61
9.3	Probleme propuse	63
A	NOTAȚII UTILIZATE	65

Capitolul 1

Cuvânt înainte

În cadrul cursului de Teoria Transmisiunii Informației II, capitolelor destinate studiului semnalelor aleatoare și prelucrării lor cu ajutorul sistemelor liniare li se acordă un rol din ce în ce mai important. În toate sistemele de transmitere a informației, atât componenta utilă, cât și perturbațiile au o natură probabilistică, care se poate modela matematic prin variabile și procese aleatoare, ceea ce face ca studiul acestora să prezinte un interes aparte. Dificultățile acestui studiu, pentru o formație inginerască, pot fi în mare măsură depășite prin alegerea unui material aplicativ potrivit, ceea ce își și propune culegerea de probleme de față.

Urmărind îndeaproape cursul și gradând dificultatea aplicațiilor, culegerea acoperă prima parte a cursului de Teoria Transmisiunii Informației II. Fiecare dintre cele 9 capitole are un scurt breviar teoretic, câteva probleme rezolvate și probleme propuse. Sunt prevăzute capitole privind: momentele variabilelor aleatoare continue și discrete, funcțiile de variabilă aleatoare, caracterizarea statistică a unei perechi de variabile aleatoare (cu lămurirea noțiunilor de independență statistică și necorelare a două variabile aleatoare). Sunt în continuare capitole consacrate proceselor aleatoare, momentelor statistice și mediilor lor temporale, făcându-se distincția între diferite categorii de procese aleatoare (pur aleator, proces Markov, proces staționar, proces ergodic). Este de asemenea tratată extinderea analizei Fourier la procese aleatoare prin teorema Wiener-Hincin și trecerea semnalelor aleatoare prin sisteme liniare. Ultimul capitol al culegerii este dedicat spațiilor de reprezentare a semnalelor.

Autorii au avut în vedere o abordare pragmatică și sintetică a tematicii, încercând să pună la dispoziția studenților secției de comunicații un material didactic util pentru însușirea cunoștințelor de bază privind procesele aleatoare, care să constituie un punct de plecare pentru un studiu mai aprofundat și rafinat al acestui subiect.

Capitolul 2

Variabile aleatoare cu valori continue

O variabilă aleatoare este o funcție ce asociază un număr real realizării unui eveniment; dacă Ω este mulțimea evenimentelor elementare, $\Omega = \{\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_n\}$ atunci avem

$$\xi : \Omega \longrightarrow R, \xi(\omega_k) = x. \quad (2.1)$$

Un exemplu de variabilă aleatoare este valoarea rezistenței unui rezistor; acest număr real este asociat evenimentului de alegere a unui rezistor de pe fluxul de fabricație; o realizare particulară a acestei variabile aleatoare înseamnă măsurarea unui anumit rezistor deja ales.

2.1 Funcția de repartiție a variabilelor aleatoare

Fie o variabilă aleatoare ξ ale cărei valori observate sunt numere reale. Valoarea funcției de repartiție $F_\xi(x)$ este definită ca probabilitatea evenimentului ca valoarea unei realizări particulare a variabilei aleatoare ξ să fie mai mică decât x :

$$F_\xi(x) = P\{\xi \leq x\}. \quad (2.2)$$

Fiind definite ca probabilități, valorile funcției de repartiție vor fi, evident, numere reale din intervalul $[0; 1]$, deci:

$$0 \leq F_\xi(x) \leq 1. \quad (2.3)$$

Valorile extreme ale funcției de repartiție se obțin pentru valori particulare ale lui x . Dacă $x = -\infty$, atunci

$$F_\xi(-\infty) = P\{\xi \leq -\infty\} = 0, \quad (2.4)$$

(deoarece nici o valoare reală, așa cum este ξ , nu poate fi mai mică decât $-\infty$). Dacă $x = \infty$, atunci:

$$F_\xi(\infty) = P\{\xi \leq \infty\} = 1, \quad (2.5)$$

(deoarece orice valoare reală este mai mică decât ∞).

În plus, dacă avem $x_1 \leq x_2$ două valori reale oarecari, atunci $F_\xi(x_1) \leq F_\xi(x_2)$, și deci funcția de repartiție a unei variabile aleatoare este o funcție crescătoare, sau cel puțin nedescrescătoare:

$$x_1 \leq x_2 \Rightarrow F_\xi(x_1) \leq F_\xi(x_2). \quad (2.6)$$

Într-adevăr, $F_\xi(x_2) = P\{\xi \leq x_2\} = P\{\xi \leq x_1\} + P\{x_1 < \xi \leq x_2\} \geq P\{\xi \leq x_1\}$.

Se poate demonstra ușor că:

$$P(a < \xi \leq b) = F_\xi(b) - F_\xi(a). \quad (2.7)$$

2.2 Funcția de densitate de probabilitate a variabilelor aleatoare

Funcția de densitate de probabilitate este derivata funcției de repartiție:

$$f_\xi(x) = \frac{dF_\xi(x)}{dx}. \quad (2.8)$$

Fiind derivata unei funcții crescătoare (2.6), funcția de densitate de probabilitate va avea întotdeauna valori pozitive:

$$f_\xi(x) \geq 0. \quad (2.9)$$

Din definiția (2.8) rezultă că putem scrie funcția de repartiție ca primitivă a funcției de densitate de probabilitate:

$$F_\xi(x) = \int_{-\infty}^x f_\xi(t) dt. \quad (2.10)$$

Această formulă poate fi particularizată pentru diferite valori ale lui x ; pentru $x = \infty$, se obține:

$$\int_{-\infty}^{\infty} f_\xi(t) dt = 1, \quad (2.11)$$

nunită condiția de normare a funcției de densitate de probabilitate (geometric, această condiție se interpretează prin aceea că aria subgraficului funcției de densitate de probabilitate trebuie să fie unitară).

Condițiile esențiale ce trebuiesc verificate pentru orice funcție ce este o densitate de probabilitate sunt (2.9) și (2.11).

2.3 Momente statistice centrate și necentrate

Fie ξ o variabilă aleatoare a cărei funcție de densitate de probabilitate este $f_\xi(x)$. Pe baza acestora se pot defini momentele statistice [necentrate] ale variabilei aleatoare. Momentul

statistic [necentrat] de ordin k este:

$$m_{\xi}^{(k)} = m_k = \int_{-\infty}^{\infty} x^k f_{\xi}(x) dx. \quad (2.12)$$

Cazurile particulare de maxim interes sunt momentele de ordinul 1 (media statistică a variabilei aleatoare) și de ordinul 2 (media pătratică a variabilei aleatoare):

$$\bar{\xi} = m_{\xi}^{(1)} = m_1 = \int_{-\infty}^{\infty} x f_{\xi}(x) dx, \quad (2.13)$$

$$\overline{\xi^2} = m_{\xi}^{(2)} = m_2 = \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f_{\xi}(x) dx. \quad (2.14)$$

Momentul statistic centrat de ordinul k al variabilei aleatoare ξ este:

$$M_{\xi}^{(k)} = M_k = \int_{-\infty}^{\infty} (x - m_1)^k f_{\xi}(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} (x - \bar{\xi})^k f_{\xi}(x) dx. \quad (2.15)$$

Cazul particular cel mai utilizat este momentul statistic centrat de ordinul 2, numit varianța variabilei aleatoare:

$$\sigma^2 = M_{\xi}^{(2)} = M_2 = \int_{-\infty}^{\infty} (x - \bar{\xi})^2 f_{\xi}(x) dx. \quad (2.16)$$

Rădăcina de ordinul 2 a varianței se numește deviație standard:

$$\sigma = \sqrt{M_2}. \quad (2.17)$$

2.4 Probleme rezolvate

Exemplul 2.1 *Să se determine funcția de densitate de probabilitate, funcția de repartiție, media, media pătratică și varianța unei variabile aleatoare ξ , distribuite uniform în intervalul $[a; b]$.*

Rezolvare: O distribuție uniformă este definită de faptul că orice valoare din intervalul posibil (deci $[a; b]$ în acest caz) este echiprobabilă. Valorile din afara intervalului de definiție $[a; b]$ sunt imposibile, deci de probabilitate nulă. Acesta înseamnă că funcția de densitate de probabilitate este constantă pe intervalul pe care variabila aleatoare ia valori și nulă în rest. Deci:

$$f_{\xi}(x) = \begin{cases} k, & \text{dacă } x \in [a; b], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Această funcție trebuie să verifice cele două condiții fundamentale ale unei densități de probabilitate: să fie pozitivă (2.9) și să aibă aria subgraficului unitară (2.11). Atunci

$$f_{\xi}(x) \geq 0 \implies k \geq 0$$

și

$$\int_{-\infty}^{\infty} f_{\xi}(t) dt = \int_a^b k dt = k(b-a) = 1 \implies k = \frac{1}{b-a}.$$

Odată determinată funcția de densitate de probabilitate, al cărei grafic este reprezentat în figură, se poate determina funcția de repartiție, după formula (2.10):

$$F_{\xi}(x) = \int_{-\infty}^x f_{\xi}(t) dt = \begin{cases} \int_{-\infty}^x 0 dt, \text{ dacă } x < a \\ \int_a^x k dt = k(x-a) = \frac{x-a}{x-b}, \text{ dacă } x \in [a; b] \\ \int_a^b k dt = k(b-a) = 1, \text{ dacă } x \geq b. \end{cases}$$

Graficul acestei funcții este reprezentat în figura 2.1; se remarcă că verifică proprietățile generale ale funcțiilor de repartiție: funcția este crescătoare, $F_{\xi}(-\infty) = 0$ și $F_{\xi}(\infty) = 1$.

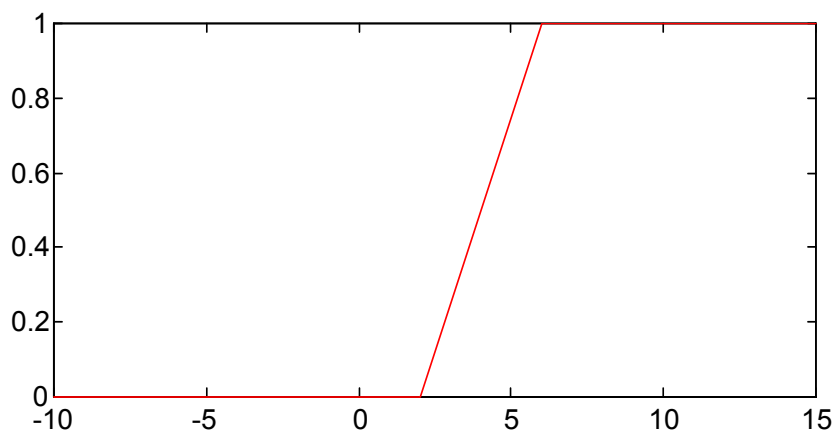

Fig. 2.1: Funcția de repartiție a unei variabile aleatoare distribuite uniform (cu $a=2$ și $b=6$)

Determinarea mediei se face după definiția (2.13), ca moment statistic necentrat de ordinul 1:

$$\bar{\xi} = \int_{-\infty}^{\infty} x f_{\xi}(x) dx = \int_a^b \frac{x}{b-a} dx = \frac{1}{2(b-a)} x^2 \Big|_a^b = \frac{b^2 - a^2}{2(b-a)} = \frac{b+a}{2}.$$

Determinarea mediei pătratice se face după definiția (2.14), ca moment statistic necentrat de ordinul 2:

$$\overline{\xi^2} = \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f_{\xi}(x) dx = \int_a^b \frac{x^2}{b-a} dx = \frac{1}{3(b-a)} x^3 \Big|_a^b = \frac{b^3 - a^3}{3(b-a)} = \frac{b^2 + ab + a^2}{3}.$$

Determinarea varianței se face după definiția (2.16), ca moment statistic centrat de ordinul 2:

$$\begin{aligned}
 \sigma^2 &= \int_{-\infty}^{\infty} (x - \bar{\xi})^2 f_{\xi}(x) dx = \int_a^b \frac{(x - \frac{a+b}{2})^2}{b-a} dx = \\
 &= \int_a^b \frac{x^2}{b-a} dx - \int_a^b \frac{x(b+a)}{b-a} dx + \frac{(a+b)^2}{4(b-a)} \int_a^b dx = \\
 &= \frac{1}{3(b-a)} x^3 \Big|_a^b - \frac{b+a}{2(b-a)} x^2 \Big|_a^b + \frac{(a+b)^2}{4} = \\
 &= \frac{b^2 + ab + a^2}{3} - \frac{(b+a)^2}{2} + \frac{(b+a)^2}{4} = \frac{(b-a)^2}{12}.
 \end{aligned}$$

■

Exemplul 2.2 Să se verifice că funcția Gaussiană ("clopotul lui Gauss") este o funcție de densitate de probabilitate și să se calculeze media și varianța variabilei aleatoare a cărei distribuție este dată de această funcție.

Rezolvare: Funcția "clopotul lui Gauss" este dată de

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$$

(reprezentată în figura 2.2 pentru un caz particular).

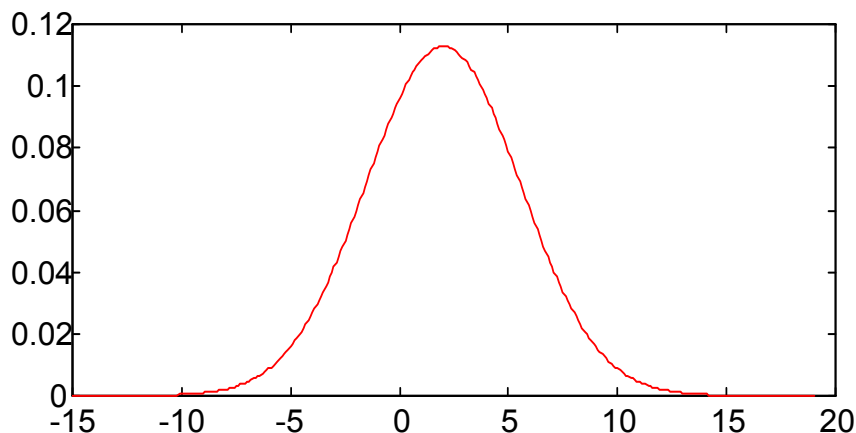

Fig. 2.2: Funcție de densitate de probabilitate normală (Gaussiană) de medie 2 și varianță 12.5

Vom demonstra că media este μ și varianța este σ^2 , dar, mai întâi, vom verifica condițiile pe necesare pentru ca $f(x)$ să fie densitate de probabilitate: să fie pozitivă (2.9) și să verifice condiția de normare (2.11). Întrucât funcția este de tip exponențial, valorile sunt

întotdeauna pozitive. Pentru a verifica condiția de normare este necesară efectuarea unui calcul ajutător, cel al integralei:

$$I_x = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2} dx.$$

Pentru aceasta vom calcula $I_x I_y$, adică:

$$I_x I_y = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2} dx \int_{-\infty}^{\infty} e^{-y^2} dy = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-(x^2+y^2)} dx dy,$$

prin trecerea de la coordonatele carteziene (x, y) (ce variază între $-\infty$ și ∞) la coordonatele polare (r, θ) , date de $r = \sqrt{x^2 + y^2}$ și $\theta = \arctg(y/x)$. Aceasta duce la schimbarea de variabile $x = r \cos \theta$ și $y = r \sin \theta$, cu limitele $r \in [0; \infty)$ și $\theta \in [0; 2\pi]$. Jacobianul transformării de schimbare a variabilelor este:

$$\left| \begin{array}{cc} \frac{\partial x}{\partial r} & \frac{\partial y}{\partial r} \\ \frac{\partial x}{\partial \theta} & \frac{\partial y}{\partial \theta} \end{array} \right| = \left| \begin{array}{cc} \cos \theta & \sin \theta \\ -r \sin \theta & r \cos \theta \end{array} \right| = r \cos^2 \theta + r \sin^2 \theta = r.$$

Integrala devine:

$$I_x I_y = \int_0^{\infty} \int_0^{2\pi} e^{-r^2} r dr d\theta = \int_0^{\infty} e^{-r^2} r dr \int_0^{2\pi} d\theta = -2\pi \frac{1}{2} e^{-r^2} \Big|_0^{\infty} = \pi.$$

Dar cum $I_x = I_y$, atunci avem că $I_x = \sqrt{\pi}$, adică:

$$\int_{-\infty}^{\infty} e^{-x^2} dx = \sqrt{\pi}.$$

Verificarea condiției de normare a densității de probabilitate înseamnă calculul integralei:

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx.$$

Facem schimbarea de variabilă $y = \frac{x-\mu}{\sqrt{2\sigma^2}}$, și atunci:

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-y^2} \sqrt{2\sigma^2} dy = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-y^2} dy = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \sqrt{\pi} = 1.$$

Calculul mediei se face după definiția (2.13):

$$\bar{\xi} = \int_{-\infty}^{\infty} x f_{\xi}(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} x \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx =$$

$$\begin{aligned}
&= \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \left(-\sigma^2 \int_{-\infty}^{\infty} \frac{-(x-\mu)}{\sigma^2} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx + \mu \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx \right) = \\
&= \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \left(-\sigma^2 e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} \Big|_{-\infty}^{\infty} + \mu \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx \right) = \mu \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx = \mu.
\end{aligned}$$

Calculul varianței se face după definiția (2.16):

$$\begin{aligned}
\sigma_{\xi}^2 &= \overline{(\xi - \bar{\xi})^2} = \int_{-\infty}^{\infty} (x - \bar{\xi})^2 f_{\xi}(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{(x - \mu)^2}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx = \\
&= -\sqrt{\frac{\sigma^2}{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} (x - \mu) \left(-\frac{(x - \mu)}{\sigma^2} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} \right) dx = -\sqrt{\frac{\sigma^2}{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} (x - \mu) \left(e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} \right)' dx = \\
&= -\sqrt{\frac{\sigma^2}{2\pi}} \left((x - \mu) e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} \Big|_{-\infty}^{\infty} - \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx \right) = \sqrt{\frac{\sigma^2}{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx = \\
&= \sigma^2 \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}} dx = \sigma^2.
\end{aligned}$$

O distribuție normală (Gaussiană) de medie μ și de varianță σ^2 se mai notează și cu $N(\mu, \sigma^2)$.

■

Exemplul 2.3 Se consideră funcția $w(x) = \begin{cases} 1/x, & \text{dacă } 1 - c \leq x \leq 1 + c \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$. Să se determine valoarea constantei c pentru care funcția $w(x)$ poate fi o funcție de densitate de probabilitate, să se reprezinte grafic și să se calculeze funcția de repartiție asociată.

Rezolvare: Pentru ca funcția dată să fie o funcție de densitate de probabilitate trebuie verificate condițiile de pozitivitate și de normare. În plus, trebuie ca intervalul pe care funcția este definită să existe: $1 - c \leq 1 + c, x \geq 0 \iff 1 - c \geq 0$ și $\int_{-\infty}^{\infty} w(x) dx = 1$.

Atunci avem $c \geq 0, c \leq 1$ și $\int_{-\infty}^{\infty} w(x) dx = \int_{1-c}^{1+c} \frac{1}{x} dx = \ln x \Big|_{1-c}^{1+c} = \ln \frac{1+c}{1-c} = 1$; de aici rezultă că $\frac{1+c}{1-c} = e$, și deci $c = \frac{e-1}{e+1}$. Se verifică astfel că această valoare este pozitivă și subunitară. Atunci funcția de densitate de probabilitate este:

$$w(x) = \begin{cases} 1/x, & \text{dacă } \frac{2}{e+1} \leq x \leq \frac{2e}{e+1} \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Funcția de repartiție asociată este dată de formula (2.10):

$$F_{\xi}(x) = \int_{-\infty}^x w(t) dt = \begin{cases} 0, & \text{dacă } x < \frac{2}{e+1} \\ \int_{\frac{2}{e+1}}^x \frac{1}{t} dt = \ln t \Big|_{\frac{2}{e+1}}^x = \ln \frac{x(e+1)}{2}, & \text{dacă } \frac{2}{e+1} \leq x \leq \frac{2e}{e+1} \\ 1, & \text{dacă } x > \frac{2e}{e+1}. \end{cases}$$

■

Exemplul 2.4 Să se determine relația dintre media, media pătratică și varianța unei variabile aleatoare.

Rezolvare: Se pleacă de la definiția (2.16) a varianței în care se dezvoltă termenul la pătrat și se separă integralele:

$$\begin{aligned} \sigma^2 &= \int_{-\infty}^{\infty} (x - \bar{\xi})^2 f_{\xi}(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} (x^2 - 2x\bar{\xi} + \bar{\xi}^2) f_{\xi}(x) dx = \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f_{\xi}(x) dx - \int_{-\infty}^{\infty} 2x\bar{\xi} f_{\xi}(x) dx + \int_{-\infty}^{\infty} \bar{\xi}^2 f_{\xi}(x) dx = \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f_{\xi}(x) dx - 2\bar{\xi} \int_{-\infty}^{\infty} x f_{\xi}(x) dx + \bar{\xi}^2 \int_{-\infty}^{\infty} f_{\xi}(x) dx. \end{aligned}$$

Dar primul termen al sumei este chiar media pătratică (definită în (2.14)), integrala din al doilea termen este chiar media (definită în (2.13)), iar integrala din ultimul termen este 1 (reprezentând condiția de normare a funcției de densitate de probabilitate a unei variabile aleatoare, (2.11)). Atunci relația anterioară devine:

$$\sigma^2 = \overline{x^2} - 2\bar{\xi}\bar{\xi} + \bar{\xi}^2 = \overline{x^2} - 2\bar{\xi}^2 + \bar{\xi}^2 = \overline{x^2} - \bar{\xi}^2 = m_2 - m_1^2. \quad (2.18)$$

Deci varianța este diferența dintre media pătratică și pătratul mediei.

■

Exemplul 2.5 Se consideră funcția $f(x) = \begin{cases} \frac{1}{x^2}, & \text{dacă } x \in [1; \infty) \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$. Să se arate că această funcție este o funcție de densitate de probabilitate și să se calculeze media și media pătratică a variabilei aleatoare distribuite după $f(x)$.

Rezolvare: Se observă că $f(x) \geq 0$; mai trebuie deci verificată condiția de normare (2.11). Aceasta înseamnă calculul:

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = \int_1^{\infty} \frac{1}{x^2} dx = -\frac{1}{x} \Big|_1^{\infty} = 1 - \frac{1}{\infty} = 1.$$

Media (2.13) (momentul statistic [necentrat] de ordinul 1) variabilei aleatoare care este distribuită după această densitate de probabilitate este:

$$\int_{-\infty}^{\infty} x f(x) dx = \int_1^{\infty} x \frac{1}{x^2} dx = \int_1^{\infty} \frac{1}{x} dx = \ln x \Big|_1^{\infty} = \ln \infty = \infty.$$

Media pătratică (2.14) (momentul statistic [necentrat] de ordinul 2) a variabilei aleatoare care este distribuită după această densitate de probabilitate este:

$$\int_{-\infty}^{\infty} x^2 f(x) dx = \int_1^{\infty} x^2 \frac{1}{x^2} dx = \int_1^{\infty} 1 dx = x \Big|_1^{\infty} = \infty - 1 = \infty.$$

Calculul arată că nu există momente statistice, începând cu ordinul 1.

■

2.5 Probleme propuse

Tema 2.1 Să se calculeze media, media pătratică și varianța variabilei aleatoare γ , dacă funcția sa de densitate de probabilitate este $w_\gamma(x) = \begin{cases} 2x, & \text{dacă } 0 \leq x \leq 1 \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$.

Tema 2.2 Să se calculeze media, media pătratică și varianța variabilei aleatoare γ , dacă funcția sa de densitate de probabilitate este $w_\gamma(x) = \begin{cases} |x|, & \text{dacă } |x| \leq 1 \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$.

Tema 2.3 Să se calculeze media, media pătratică și varianța variabilei aleatoare γ , dacă funcția sa de densitate de probabilitate este $w_\gamma(x) = \begin{cases} 1 - |1 - x|, & \text{dacă } 0 \leq x \leq 2 \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$.

Tema 2.4 Să se verifice că funcția $w(x)$ este o densitate de probabilitate. Să se determine media și dispersia pentru distribuția caracterizată de aceasta (exponențială negativă).

$$w(x) = \begin{cases} \lambda e^{-\lambda x}, & \text{dacă } x \geq 0 \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Tema 2.5 Să se verifice că funcția $w(x)$ este o densitate de probabilitate. Să se determine media și dispersia pentru distribuția caracterizată de aceasta (distribuție Rayleigh):

$$w(x) = \begin{cases} \frac{x}{\alpha^2} e^{-\frac{x^2}{2\alpha^2}}, & \text{dacă } x \geq 0 \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Tema 2.6 Să se verifice că funcția $w(x)$ este o densitate de probabilitate. Să se determine media și dispersia pentru distribuția caracterizată de aceasta $w(x) = \frac{\alpha}{2} e^{-\alpha|x|}$ (distribuție Laplace).

Tema 2.7 Se dă funcția $w(x) = \frac{k}{e^x + e^{-x}}$, $\forall x \in \mathbf{R}$. Să se determine constanta k astfel încât $w(x)$ să fie o funcție de densitate de probabilitate și să se calculeze funcția de repartiție asociată. Presupunând două variabile aleatoare ξ și γ independente, caracterizate de densitatea de probabilitate $w(x)$, să se calculeze probabilitatea evenimentului $\{\xi \leq 1 \text{ și } \gamma \geq 1\}$.

Tema 2.8 Se consideră funcția $w(x) = \begin{cases} a/\sqrt{e^2 - x^2}, & \text{dacă } |x| < e \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$. Să se determine constanta a astfel încât funcția $w(x)$ să fie funcția de densitate de probabilitate a unei variabile aleatoare ξ . Să se calculeze funcția de repartiție asociată și să se calculeze probabilitatea ca valoarea unei realizări particulare a variabilei aleatoare să fie cuprinsă în intervalul $[0; e]$. Să se reprezinte grafic funcțiile determinate.

Tema 2.9 Se consideră funcția $w(x) = \begin{cases} ax, & \text{dacă } x \in [0; 1] \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$. Să se determine constanta a astfel încât funcția $w(x)$ să fie funcția de densitate de probabilitate a unei

variabile aleatoare ξ . Să se calculeze funcția de repartiție asociată și să se calculeze probabilitatea ca valoarea unei realizări particulare a variabilei aleatoare să fie cuprinsă în intervalul $[\alpha; \beta]$. Să se reprezinte grafic funcțiile determinate.

Tema 2.10 Se consideră funcția $w(x) = \begin{cases} x^p, & \text{dacă } x \in [-k; k] \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$. Să se determine constantele k și $p > 0$ astfel încât funcția $w(x)$ să fie funcția de densitate de probabilitate a unei variabile aleatoare ξ ; să se calculeze funcția de repartiție asociată.

Tema 2.11 Se consideră funcția $w(x) = \begin{cases} x^{-p}, & \text{dacă } x \in [1; \infty) \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$, $p \in \mathbb{N}$. Să se verifice dacă această familie de funcții pot fi funcțiile de densitate de probabilitate ale unei variabile aleatoare și, în caz afirmativ, să se calculeze momentele statistice necentrate ale variabilei aleatoare.

Tema 2.12 O variabilă aleatoare ξ distribuită normal $N(\mu, \sigma^2)$ este aproximată cu o variabilă aleatoare η cu distribuție uniformă în $[a; b]$, astfel încât cele două variabile aleatoare au aceeași medie și aceeași varianță. Să se determine valorile a și b , funcția de densitate de probabilitate a lui η , precum și mediile pătratice ale variabilelor ξ și η .

Tema 2.13 Stabiliți care dintre afirmațiile următoare sunt adevărate, uneori adevărate, sau false, justificând decizia făcută:

1. $\overline{\xi^2} = 0 \implies \bar{\xi} \neq 0$
2. $\overline{\xi^2} \neq 0 \implies \bar{\xi} = 0$
3. $\bar{\xi} = 0 \implies \overline{\xi^2} = 0$
4. $\overline{\xi^2} > 0 \implies \bar{\xi} \neq 0$
5. $\bar{\xi} = 0 \implies f_\xi(x) = f_\xi(-x)$
6. $f_\xi(x) = f_\xi(-x) \implies \bar{\xi} = 0$

Tema 2.14 Să se verifice că funcția $w(x)$ este o densitate de probabilitate. Să se determine media și dispersia pentru distribuția caracterizată de aceasta,

$$w(x) = \begin{cases} \frac{1}{x_{\max}} \left(1 - \frac{|x|}{x_{\max}}\right), & \text{dacă } |x| \leq x_{\max} \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Tema 2.15 Subgraficul funcției de densitate de probabilitate a unei variabile aleatoare este un triunghi determinat de vârfurile de coordonate $(0, 0)$, $(0, 0.4)$, $(0, 5)$. Să se calculeze funcția de repartiție asociată, media, varianța și media pătratică a variabilei aleatoare.

Capitolul 3

Variabile aleatoare cu valori discrete

Se numește variabilă aleatoare discretă (sau variabilă aleatoare cu valori discrete) o variabilă aleatoare ale cărei valori aparțin unei mulțimi finite sau numărabile.

3.1 Funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate

Fie $\Omega = \{\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_n\}$ mulțimea evenimentelor elementare asociate unei experiențe probabiliste. Fie variabila aleatoare ξ , ce asociază fiecărui eveniment elementar ω_i valoarea reală x_i :

$$\xi : \Omega \longrightarrow \{x_1, x_2, \dots, x_n\}, \xi(\omega_i) = x_i. \quad (3.1)$$

Fie p_i probabilitatea asociată evenimentului ω_i și presupunând că $x_1 \leq x_2 \leq \dots \leq x_n$ (în caz contrar, valorile se pot permuta între ele pentru a obține ordinea dorită), avem că funcția de repartiție a variabilei aleatoare ξ astfel definite este:

$$F_\xi(x) = \begin{cases} 0, & \text{dacă } x < x_1 \\ \sum_{j=1}^i p_j, & \text{dacă } x \in [x_i; x_{i+1}), i = \overline{1, n-1} \\ 1, & \text{dacă } x > x_n. \end{cases} \quad (3.2)$$

Prin derivarea funcției de repartiție¹ din (3.2) obținem funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare discrete:

$$f_\xi(x) = \sum_{j=1}^n p_j \delta(x - x_j). \quad (3.3)$$

¹Această funcție nu este derivabilă în punctele x_i (în care nu este nici măcar continuă); derivarea se face prin introducerea distribuției Dirac în punctele de discontinuitate, cu amplitudine egală cu valoarea saltului funcției.

3.2 Momente statistice

Momentele statistice [necentrate] ale unei variabile aleatoare discrete vor fi date de:

$$m_k = \int_{-\infty}^{\infty} x^k f_{\xi}(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} x^k \left(\sum_{j=1}^n p_j \delta(x - x_j) \right) dx = \sum_{j=1}^n p_j \int_{-\infty}^{\infty} x^k \delta(x - x_j) dx = \sum_{j=1}^n p_j x_j^k. \quad (3.4)$$

Media variabilei aleatoare discrete va fi atunci obținută pentru $k = 1$,

$$\bar{\xi} = \sum_{j=1}^n p_j x_j, \quad (3.5)$$

iar pentru $k = 2$ se obține media pătratică:

$$\bar{\xi}^2 = \sum_{j=1}^n p_j x_j^2. \quad (3.6)$$

Momentele statistice centrate ale unei variabile aleatoare discrete vor fi date de:

$$\begin{aligned} M_k &= \int_{-\infty}^{\infty} (x - m_1)^k f_{\xi}(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} (x - m_1)^k \left(\sum_{j=1}^n p_j \delta(x - x_j) \right) dx = \\ &= \sum_{j=1}^n p_j \int_{-\infty}^{\infty} (x - m_1)^k \delta(x - x_j) dx = \sum_{j=1}^n p_j (x_j - m_1)^k = \sum_{j=1}^n p_j (x_j - \bar{\xi})^k \end{aligned} \quad (3.7)$$

Varianța variabilei aleatoare discrete va fi atunci obținută pentru $k = 2$,

$$\sigma^2 = \sum_{j=1}^n p_j (x_j - \bar{\xi})^2. \quad (3.8)$$

3.3 Probleme rezolvate

Exemplul 3.1 *Să se determine funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate pentru variabila aleatoare ξ asociată răspunsului unui informatician la o fereastră (Windows) cu trei butoane: Yes (1), No (0), Cancel (2).*

Rezolvare: În primul rând trebuie să identificăm evenimentele elementare și numerele reale ce le sunt asociate. Evenimentele elementare vor fi: ω_1 - s-a apăsător butonul No, valoarea reală asociată este 0; ω_2 - s-a apăsător butonul Yes, valoarea reală asociată este 1; ω_3 - s-a apăsător butonul Cancel, valoarea reală asociată este 2. Presupunem că probabilitățile acestor evenimente sunt p_1, p_2, p_3 , astfel ca $p_1 + p_2 + p_3 = 1$.

Funcția de repartiție a variabilei aleatoare ξ este dată de definiția (2.2), adică $F_{\xi}(x) = P\{\xi \leq x\}$. Aplicând formula de definiție pentru această problemă, distingem patru cazuri particulare:

1. dacă $x < x_1 = 0$: în această situație nici una dintre valorile pe care le poate lua variabila aleatoare ξ nu este mai mică strict ca 0, deci funcția de repartiție va fi nulă.
2. dacă $x \in [0, x_2) = [0; 1)$; în acest caz avem că $P\{\xi \leq x\} = P\{\xi < 0\} + P\{\xi = 0\} + P\{\xi \in (0, 1)\} = 0 + p_1 + 0 = p_1$.
3. dacă $x \in [1, x_3) = [1; 2)$; în acest caz avem că $P\{\xi \leq x\} = P\{\xi < 0\} + P\{\xi = 0\} + P\{\xi \in (0, 1)\} + P\{\xi = 1\} + P\{\xi \in (1, 2)\} = 0 + p_1 + 0 + p_2 + 0 = p_1 + p_2$.
4. dacă $x \geq x_3 = 2$; în acest caz avem: $P\{\xi \leq x\} = P\{\xi < 0\} + P\{\xi = 0\} + P\{\xi \in (0, 1)\} + P\{\xi = 1\} + P\{\xi \in (1, 2)\} + P\{\xi = 2\} + P\{\xi \in (2, \infty)\} = p_1 + p_2 + p_3 = 1$.

În concluzie, funcția de repartiție este:

$$F_{\xi}(x) = \begin{cases} 0, & \text{dacă } x < 0, \\ p_1, & \text{dacă } x \in [0; 1), \\ p_1 + p_2, & \text{dacă } x \in [1; 2), \\ 1, & \text{dacă } x \in [2; \infty). \end{cases}$$

Graficul acestei funcții este reprezentat în figura 3.1 (pentru $p_1 = 0.25$, $p_2 = 0.5$ și $p_3 = 0.25$).

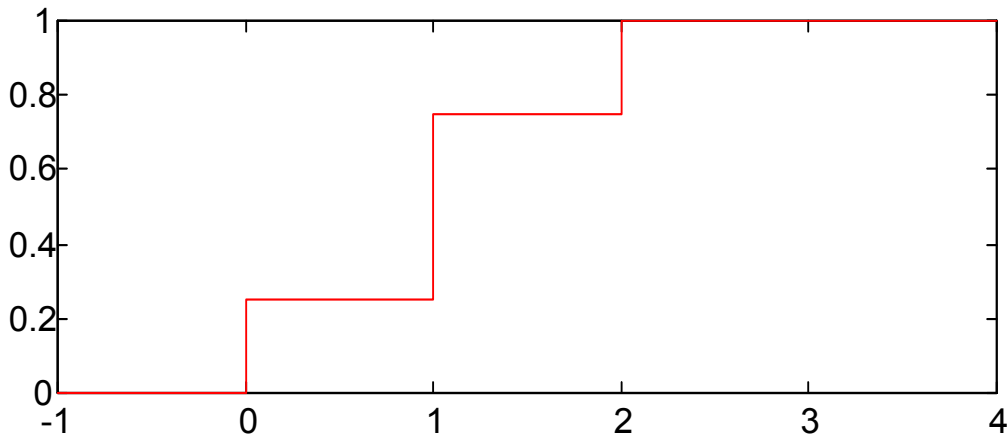

Fig. 3.1: Funcția de repartiție

Funcția de densitate de probabilitate este derivata funcției de repartiție; această derivată va fi nulă pe porțiunile pe care funcția de repartiție este constantă și va fi o distribuție de tip Dirac (δ) în punctele de discontinuitate ale lui $F_{\xi}(x)$. Atunci:

$$f_{\xi}(x) = p_1\delta(x) + p_2\delta(x - 1) + p_3\delta(x - 2).$$

■

Exemplul 3.2 Să se calculeze valoarea medie și varianța pentru distribuția geometrică definită de:

$$f(x) = \sum_{j=0}^{\infty} pq^j \delta(x - j).$$

Rezolvare: Conform formulei mediei (3.5), dacă funcția de densitate de probabilitate este

$f_{\xi}(x) = \sum_{j=0}^n p_j \delta(x - x_j)$, rezultă:

$$\bar{\xi} = \sum_{j=0}^n p_j x_j.$$

Pentru distribuția geometrică dată în enunțul problemei se observă că: $n \rightarrow \infty$, $x_i = i$ și $p_i = pq^i$. Trebuie verificată condiția de normare a probabilităților:

$$\sum_{j=0}^n p_j = \sum_{j=0}^{\infty} pq^j = p \sum_{j=0}^{\infty} q^j = p \frac{1 - q^{\infty}}{1 - q} = \frac{p}{1 - q} = 1.$$

Atunci media variabilei aleatoare devine:

$$\begin{aligned} \bar{\xi} &= \sum_{j=1}^{\infty} pq^j j = p \sum_{j=1}^{\infty} q^j j = p \sum_{j=1}^{\infty} j \left(\sum_{i=j}^{\infty} q^i \right) = p \sum_{j=1}^{\infty} q^j \left(\sum_{i=0}^{\infty} q^i \right) = p \sum_{j=1}^{\infty} q^j \frac{1 - q^{\infty}}{1 - q} = \\ &= \frac{p}{1 - q} \sum_{j=1}^{\infty} q^j = \frac{pq}{(1 - q)^2} = \frac{pq}{p^2} = \frac{q}{p}. \end{aligned}$$

Media pătratică a variabilei aleatoare este:

$$\begin{aligned} \bar{\xi}^2 &= \sum_{j=1}^{\infty} pq^j j^2 = p \sum_{j=1}^{\infty} q^j j^2 = p \sum_{j=1}^{\infty} j \left(\sum_{i=j}^{\infty} q^i \right) = p \sum_{j=1}^{\infty} j q^j \left(\sum_{i=0}^{\infty} q^i \right) = p \sum_{j=1}^{\infty} j q^j \frac{1 - q^{\infty}}{1 - q} = \\ &= \frac{p}{1 - q} \sum_{j=1}^{\infty} j q^j = \frac{p}{1 - q} \sum_{j=1}^{\infty} j \left(\sum_{i=j}^{\infty} q^i \right) = \frac{p}{1 - q} \sum_{j=1}^{\infty} q^j \left(\sum_{i=0}^{\infty} q^i \right) = \frac{p}{1 - q} \sum_{j=1}^{\infty} q^j \frac{1 - q^{\infty}}{1 - q} = \\ &= \frac{p}{(1 - q)^2} \sum_{j=1}^{\infty} q^j = \frac{p}{(1 - q)^2} \sum_{j=1}^{\infty} q \frac{1 - q^{\infty}}{1 - q} = \frac{pq}{(1 - q)^3} = \frac{q}{p^2}. \end{aligned}$$

Varianța variabilei aleatoare va fi:

$$\sigma^2 = \bar{\xi}^2 - \bar{\xi}^2 = \frac{q}{p^2} - \frac{q^2}{p^2} = \frac{q(1 - q)}{p^2} = \frac{q}{p}.$$

■

3.4 Probleme propuse

Tema 3.1 Să se determine funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate pentru variabila aleatoare ξ asociată experimentului de aruncare a unei monezi.

Tema 3.2 Să se determine funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate pentru variabila aleatoare ξ asociată experimentului de aruncare a zarului.

Tema 3.3 Se consideră un tetraedru regulat ale cărui fețe sunt marcate cu cifre de la 1 la 4. Să se determine funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate pentru variabila aleatoare asociată experimentului de aruncare a tetraedrului.

Tema 3.4 Se dă funcția $f(x) = 0.5\delta(x-1) + 0.2\delta(x) + 0.3\delta(x-2)$. Să se reprezinte grafic și să se arate că este o funcție de densitate de probabilitate (a unei variabile aleatoare ξ); să se determine funcția de repartiție asociată. Să se calculeze probabilitățile $P\{\xi < 1\}$, $P\{\xi < 2\}$, $P\{\xi \leq 2\}$. Să se determine media și varianța lui ξ .

Tema 3.5 Să se determine funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate pentru variabila aleatoare ξ asociată experimentului de aruncare a zarului, dacă probabilitatea de apariție a fiecărei fețe este proporțională cu cifra înscrisă pe față.

Tema 3.6 O variabilă aleatoare cuaternară poate lua valorile 0, 1, 2, 3 cu probabilitățile $P(0) = P(2)$ și $P(1) = P(3) = 1/3$. Să se determine funcția de densitate de probabilitate, funcția de repartiție, media și varianța variabilei aleatoare.

Tema 3.7 Să se calculeze valoarea medie și varianța pentru distribuția Poisson, definită de

$$w(x) = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{\lambda^x}{x!} e^{-\lambda} \delta(x-i).$$

Tema 3.8 Un registru de deplasare cu reacție (RDR) generează pe ieșire o secvență pseudoaleatoare (PSA) binară de lungime 7. Să se determine funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate a variabilei pseudoaleatoare de la ieșirea circuitului. Dacă numerele binare sunt transmise ca tensiuni în sistem TTL, să se determine tensiunea medie.

Tema 3.9 Două surse independente S_1 și S_2 produc semnalele ternare (cu valorile 0, 1 și 2) x și y . Se știe că $P\{x=0\} = P\{x=1\} = P\{x=2\}$, că media lui y este 1 și varianța lui y este 0.5. Să se calculeze media și varianța lui x și probabilitățile valorilor lui y . Dacă variabila aleatoare z se obține ca $z = xy$, să se determine funcția de densitate de probabilitate și funcția de repartiție a acesteia, precum și media și varianța variabilei aleatoare z .

Tema 3.10 Se dă funcția $w(x) = 0.25\delta(x-3) + 0.1\delta(x-2) + 0.15\delta(x-1) + 0.5\delta(x+1)$. Să se reprezinte grafic și să se arate că este o funcție de densitate de probabilitate (a unei variabile aleatoare ξ); să se determine funcția de repartiție asociată. Să se calculeze probabilitățile $P\{\xi < -1\}$, $P\{\xi \leq -1\}$, $P\{\xi < 2\}$, $P\{\xi \leq 1\}$. Să se determine de asemenea media și varianța lui ξ .

Capitolul 4

Funcții de o variabilă aleatoare

După cum am arătat, orice variabilă aleatoare (2.1) este o funcție, $\xi : \Omega \rightarrow R$; această funcție se poate compune cu orice funcție reală de argument real ($g : R \rightarrow R$), rezultând o altă variabilă aleatoare, notată de exemplu η , care este:

$$\eta = g \circ \xi = g(\xi), \eta : \Omega \rightarrow R.$$

Problema de interes este caracterizarea noii variabile aleatoare η (deci a funcției de densitate de probabilitate a variabilei η) în funcție de variabila aleatoare ξ , ale cărei proprietăți (și în particular funcție de densitate de probabilitate) se presupun cunoscute.

Fie o valoare oarecare x (fixată). Probabilitatea ca valoarea unei realizări particulare a variabilei aleatoare ξ să fie egală cu x este egală cu probabilitatea ca valoarea respectivei realizări particulare a variabilei aleatoare ξ să fie cuprinsă în intervalul infinitezimal mic $[x; x + dx]$ ($dx \rightarrow 0$). Acesta este însă:

$$P\{\xi \in [x; x + dx]\} = F_\xi(x + dx) - F_\xi(x) = \int_x^{x+dx} f_\xi(t) dt = f_\xi(x) |dx|. \quad (4.1)$$

Dacă funcția g este bijectivă, valorii x îi corespunde în mod unic o valoare $y = g(x)$. În mod analog deduceri lui (4.1), putem scrie că:

$$P\{\eta \in [y; y + dy]\} = f_\eta(y) |dy|. \quad (4.2)$$

Dar, cum y se obține în mod unic din x , rezultă că probabilitățile date de (4.1) și (4.2) sunt egale, și deci:

$$f_\xi(x) |dx| = f_\eta(y) |dy|.$$

Ceea ce ne interesează este $f_\eta(y)$, și atunci putem scrie:

$$f_\eta(y) = f_\xi(x) \left| \frac{dx}{dy} \right| = f_\xi(x) \frac{1}{|g'(x)|} \Big|_{x=g^{-1}(y)} = f_\xi(g^{-1}(y)) \frac{1}{|g'(g^{-1}(y))|}. \quad (4.3)$$

Această formulă (4.3) este deci valabilă doar în cazul în care funcția g este bijectivă pe întreg domeniul său de definiție, sau, reformulat, dacă ecuația $y = g(x)$, cu necunoscuta x și parametrul y , are o unică soluție. Dacă funcția g nu este bijectivă, domeniul său

de definiție trebuie descompus în intervale de bijectivitate. Pe fiecare asemenea interval ecuația $y = g(x)$, cu necunoscuta x și parametrul y , va avea o unică soluție (să o numim x_k). În acest caz formula (4.3) se transformă în:

$$f_\eta(y) = \sum_k f_\xi(x_k) \frac{1}{|g'(x_k)|} \Big|_{x_k=g^{-1}(y)}. \quad (4.4)$$

Condiția esențială este ca numărul de intervale să fie finit sau cel mult numărabil.

Pentru perechea de variabile aleatoare ξ și η se verifică teorema de medie:

$$\bar{\eta} = \int_{-\infty}^{\infty} y f_\eta(y) dy = \int_{-\infty}^{\infty} y f_\xi(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} g(x) f_\xi(x) dx. \quad (4.5)$$

4.1 Probleme rezolvate

Exemplul 4.1 Fie ξ o variabilă aleatoare distribuită uniform în intervalul $(-\frac{\pi}{2}; \frac{\pi}{2})$ și fie funcția $g : (-\frac{\pi}{2}; \frac{\pi}{2}) \rightarrow (-1; 1)$, cu $g(x) = \sin(x)$. Variabila aleatoare η este dată de $\eta = g(\xi)$. Să se determine funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare η .

Rezolvare: În primul rând trebuie verificată bijectivitatea funcției $g(x)$ pe intervalul de definiție, și, dacă acesta nu este verificată, trebuie divizat acest interval în subintervale pe care funcția este bijectivă. Bijectivitatea se poate studia simplu, prin rezolvarea ecuației $y = g(x)$, cu x necunoscută și y parametru.

În acest caz, ecuația $y = \sin(x)$ are o soluție unică pentru $x \in (-\frac{\pi}{2}; \frac{\pi}{2})$, și anume $x = \arcsin(y)$. Deci $g^{-1}(y) = \arcsin(y)$, $g^{-1} : (-1; 1) \rightarrow (-\frac{\pi}{2}; \frac{\pi}{2})$.

Derivata funcției $g(x)$ este $g'(x) = \cos(x)$.

Conform formulei de calcul a noii funcții de densitate de probabilitate (4.3) avem:

$$f_\eta(y) = f_\xi(g^{-1}(y)) \frac{1}{|g'(g^{-1}(y))|} = f_\xi(\arcsin(y)) \frac{1}{|\cos(\arcsin(y))|} = \frac{f_\xi(\arcsin(y))}{\sqrt{1-y^2}}.$$

Variabila aleatoare ξ este distribuită uniform în intervalul $(-\frac{\pi}{2}; \frac{\pi}{2})$; atunci

$$f_\xi(x) = \begin{cases} \frac{1}{\pi}, & \text{dacă } x \in (-\frac{\pi}{2}; \frac{\pi}{2}), \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Atunci:

$$f_\eta(y) = \frac{1}{\sqrt{1-y^2}} \begin{cases} \frac{1}{\pi}, & \text{dacă } \arcsin(y) \in (-\frac{\pi}{2}; \frac{\pi}{2}) \\ 0, & \text{în rest} \end{cases} = \begin{cases} \frac{1}{\sqrt{1-y^2}} \frac{1}{\pi}, & \text{dacă } y \in (-1; 1) \\ 0, & \text{în rest} \end{cases}$$

Graficul acestei funcții este prezentat figura (4.1)

■

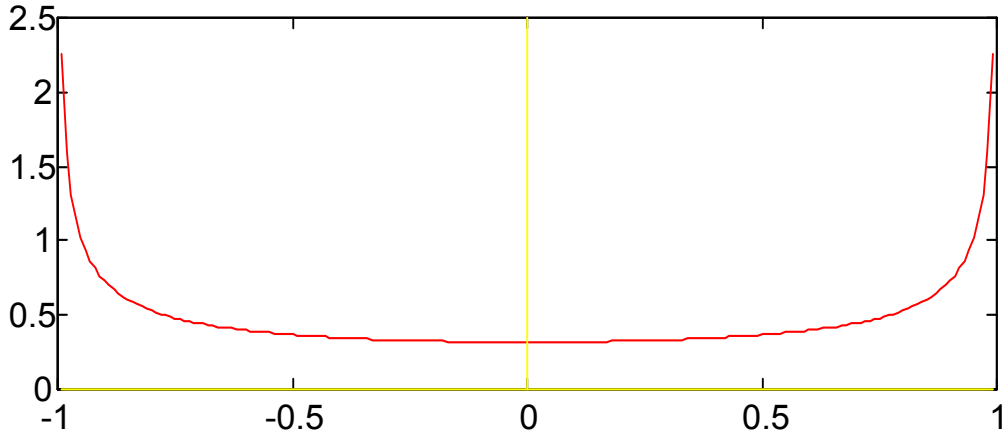

Fig. 4.1: Funcția de densitate de probabilitate

Exemplul 4.2 O variabilă aleatoare ξ este transformată printr-o funcție liniară $g(x) = \alpha x + \beta$ ($\alpha \neq 0$), obținând variabila aleatoare η . Să se determine funcția de densitate de probabilitate, media și varianța lui η , în cazurile în care ξ ar fi distribuită normal, respectiv uniform.

Rezolvare: O funcție liniară este bijectivă; ecuația $y = g(x)$ cu necunoscuta x are soluția $x = \frac{y-\beta}{\alpha}$, și deci $g^{-1}(y) = \frac{y-\beta}{\alpha}$. Derivata funcției liniare este $g'(x) = \alpha$. În aceste condiții, densitatea de probabilitate a variabilei aleatoare η este dată de formula (4.3) și este:

$$f_{\eta}(y) = \frac{f_{\xi}(g^{-1}(y))}{|g'(g^{-1}(y))|} = \frac{f_{\xi}\left(\frac{y-\beta}{\alpha}\right)}{|\alpha|} = \frac{1}{|\alpha|} f_{\xi}\left(\frac{y-\beta}{\alpha}\right). \quad (4.6)$$

Dacă variabila aleatoare ξ este distribuită normal (cu media μ și varianța σ^2) atunci:

$$f_{\xi}(x) = N(\mu, \sigma^2) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \exp\left(-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}\right).$$

Înlocuind în expresia (4.6) obținem:

$$\begin{aligned} f_{\eta}(y) &= \frac{1}{|\alpha|} \frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \exp\left(-\frac{\left(\frac{y-\beta}{\alpha} - \mu\right)^2}{2\sigma^2}\right) = \frac{1}{\sqrt{2\pi\alpha^2\sigma^2}} \exp\left(-\frac{(y - (\alpha\mu + \beta))^2}{2\pi\alpha^2\sigma^2}\right) = \\ &= N(\alpha\mu + \beta, (\alpha\sigma)^2). \end{aligned}$$

Aceasta înseamnă că distribuția variabilei aleatoare obținute prin transformarea liniară este tot normală, având media transformată prin aceeași funcție liniară și varianța de α^2 ori mai mare.

Dacă variabila aleatoare ξ este distribuită uniform (în intervalul $[a; b]$ de exemplu), funcția sa de densitate de probabilitate este:

$$f_{\xi}(x) = \begin{cases} \frac{1}{b-a}, & \text{dacă } x \in [a; b], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Atunci:

$$f_{\eta}(y) = \frac{1}{|\alpha|} f_{\xi} \left(\frac{y - \beta}{\alpha} \right) = \frac{1}{|\alpha|} \begin{cases} \frac{1}{b-a}, & \text{dacă } \frac{y-\beta}{\alpha} \in [a; b], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Se disting două cazuri, date de semnul lui α ; cazul 1, $\alpha > 0$:

$$f_{\eta}(y) = \begin{cases} \frac{1}{\alpha(b-a)}, & \text{dacă } y \in [\alpha a + \beta; \alpha b + \beta], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

cazul 2, $\alpha < 0$:

$$f_{\eta}(y) = \begin{cases} -\frac{1}{\alpha(b-a)}, & \text{dacă } y \in [\alpha b + \beta; \alpha a + \beta], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

În ambele cazuri se remarcă că distribuția este tot uniformă, și, conform celor demonstrate anterior, media este mijlocul intervalului în care variabila aleatoare ia valori, iar varianța va fi $1/12$ din pătratul lungimii intervalului:

$$\bar{\eta} = \alpha \frac{a+b}{2} + \beta = \alpha \bar{\xi} + \beta \text{ și } \sigma_{\eta}^2 = \frac{\alpha^2(b-a)^2}{12} = \alpha^2 \sigma_{\xi}^2.$$

Aceasta înseamnă că distribuția variabilei aleatoare obținute prin transformarea liniară este tot uniformă, având media transformată prin aceeași funcție liniară și varianța de α^2 ori mai mare.

■

Exemplul 4.3 *Se consideră variabila aleatoare ξ , uniform distribuită în intervalul $[-c; c]$. Să se determine densitatea de probabilitate și funcția de repartiție a variabilei aleatoare $\eta = 1/\xi^2$.*

Rezolvare: Funcția de transformare este $g(x) = 1/x^2$. Derivata este $g'(x) = -2/x^3$. Funcția nu este însă bijectivă pe întreaga axă reală, în schimb este bijectivă pe intervalele $(-\infty; 0)$ și $(0; \infty)$. Soluțiile ecuației $y = g(x)$ sunt: $x_1 = 1/\sqrt{y}$ și $x_2 = -1/\sqrt{y}$, pentru $y > 0$. Dacă $y < 0$ ecuația nu are soluții și $f_{\eta}(y) = 0$. Atunci putem aplica formula (4.4) pentru $y > 0$:

$$\begin{aligned} f_{\eta}(y) &= \sum_k f_{\xi}(x_k) \frac{1}{|g'(x_k)|} \Big|_{x_k=g^{-1}(y)} = f_{\xi}(x_1) \frac{1}{|g'(x_1)|} \Big|_{x_1=g^{-1}(y)} + f_{\xi}(x_2) \frac{1}{|g'(x_2)|} \Big|_{x_2=g^{-1}(y)} \\ f_{\eta}(y) &= \frac{f_{\xi}(1/\sqrt{y})}{|-2/(1/\sqrt{y})^3|} + \frac{f_{\xi}(-1/\sqrt{y})}{|-2/(-1/\sqrt{y})^3|} = \frac{1}{2} y^{-\frac{3}{2}} (f_{\xi}(1/\sqrt{y}) + f_{\xi}(-1/\sqrt{y})). \end{aligned}$$

Variabila aleatoare ξ este distribuită uniform; atunci:

$$f_{\xi}(x) = \begin{cases} \frac{1}{2c}, & \text{dacă } x \in [-c; c], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

De aici rezultă:

$$f_{\xi}(1/\sqrt{y}) = \begin{cases} \frac{1}{2c}, & \text{dacă } \sqrt{y} \in (-\infty; -1/c] \cup [1/c; \infty), \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases} = \begin{cases} \frac{1}{2c}, & \text{dacă } y \in [1/c^2; \infty), \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

$$f_{\xi}(-1/\sqrt{y}) = \begin{cases} \frac{1}{2c}, & \text{dacă } -\sqrt{y} \in (-\infty; -1/c] \cup [1/c; \infty), \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases} = \begin{cases} \frac{1}{2c}, & \text{dacă } y \in [1/c^2; \infty), \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Atunci:

$$f_{\eta}(y) = \begin{cases} \frac{1}{2c}y^{-\frac{3}{2}}, & \text{dacă } y \in [1/c^2; \infty), \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Funcția de repartiție a variabilei aleatoare η este:

$$F_{\eta}(y) = \int_{-\infty}^y f_{\eta}(t)dt = \begin{cases} 0, & \text{dacă } y < 1/c^2, \\ 1 - \frac{1}{2}y^{-\frac{1}{2}}, & \text{dacă } y \in [1/c^2; \infty). \end{cases}$$

■

Exemplul 4.4 *Un semnal aleator cu distribuție normală $N(0, \sigma^2)$, (de medie nulă și varianță σ^2) se redresează cu o diodă ideală. Să se calculeze densitatea de probabilitate a semnalului redresat.*

Rezolvare: Funcția de transformare realizată de circuitul redresor monoalternanță (o diodă ideală) este:

$$g(x) = \begin{cases} x, & \text{dacă } x \geq 0, \\ 0, & \text{dacă } x < 0. \end{cases}$$

Funcția $g(x)$ nu este bijectivă; în cazul acestei funcții nu se poate aplica formula (4.4) deoarece mulțimea soluțiilor ecuației $y = g(x)$ pentru $x < 0$ nu este numărabilă; mai precis $\{x \in R | g(x) = 0\} = (-\infty; 0]$. Problema se va rezolva prin determinarea funcției de repartiție $F_{\eta}(y) = P\{\eta \leq y\}$.

Dacă $y < 0$, $F_{\eta}(y) = P\{\eta \leq y\} = P\{\eta < 0\} = 0$.

Dacă $y = 0$, $F_{\eta}(y) = P\{\eta \leq 0\} = P\{\eta = 0\} = P\{\xi \leq 0\} = F_{\xi}(0) = 0.5$.

Dacă $y > 0$, $F_{\eta}(y) = P\{\eta \leq y\} = P\{\xi \leq x\} = F_{\xi}(x)$. În concluzie,

$$F_{\eta}(y) = \begin{cases} F_{\xi}(y), & \text{dacă } y \geq 0, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Funcția de densitate de probabilitate căutată va fi derivata lui $F_{\eta}(y)$; adică:

$$f_{\eta}(y) = \frac{dF_{\eta}(y)}{dy} = \begin{cases} 0, & \text{dacă } y < 0, \\ 0.5\delta(y) + N(0, \sigma^2)U(y), & \text{pentru } y \geq 0. \end{cases} \quad ,$$

unde U este funcția treaptă unitate. Ceea ce se remarcă este că variabila aleatoare η are probabilitate concentrată în origine - adică probabilitatea de a obține valoarea 0 este nenulă:

$$P\{\eta = 0\} = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \int_{-\varepsilon}^{\varepsilon} f_{\eta}(y)dy = \frac{1}{2} \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \int_{-\varepsilon}^{\varepsilon} \delta(y)dy + \lim_{\varepsilon \rightarrow 0} \int_0^{\varepsilon} f_{\xi}(x)dx = \frac{1}{2}.$$

■

Exemplul 4.5 Să se determine funcția de transformare a unei distribuții uniforme în intervalul $[0; 1]$ într-o distribuție Rayleigh.

Rezolvare: Fie ξ variabila aleatoare distribuită uniform și η variabila aleatoare distribuită Rayleigh. Atunci:

$$f_{\xi}(x) = \begin{cases} 1, & \text{dacă } x \in [0; 1], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases},$$

$$f_{\eta}(y) = \begin{cases} \frac{y}{\alpha^2} e^{-\frac{y^2}{2\alpha^2}}, & \text{dacă } y \geq 0, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Suporturile celor două funcții de densitate de probabilitate sunt $[0; 1]$, respectiv $[0; \infty)$, și atunci funcția de transformare necunoscută trebuie să fie $g : [0; 1] \rightarrow [0; \infty)$.

Să presupunem că funcția g căutată este bijectivă; atunci, conform (4.3) avem:

$$f_{\eta}(y) = f_{\xi}(g^{-1}(y)) \frac{1}{|g'(g^{-1}(y))|}.$$

Inversa funcției de transformare există și este $g^{-1} : [0; \infty) \rightarrow [0; 1]$. Acesta înseamnă că $f_{\xi}(g^{-1}(y)) = 1$ și deci:

$$|g'(g^{-1}(y))| = f_{\eta}(y).$$

Dar, deoarece g este bijectivă, atunci este strict monotonă. Impunând $g(0) = 0$, rezultă că funcția nu poate fi decât crescătoare, și atunci derivata sa este pozitivă.

$$(g^{-1}(y))' = f_{\eta}(y),$$

$$g^{-1}(y) = \int_{-\infty}^y f_{\eta}(t) dt = \int_0^y \frac{t}{\alpha^2} e^{-\frac{t^2}{2\alpha^2}} dt = 1 - e^{-\frac{y^2}{2\alpha^2}} = x.$$

De aici se evaluează y în funcție de x și atunci:

$$y = \sqrt{-2\alpha^2 \ln(1-x)}.$$

Deci $g(x) = \sqrt{-2\alpha^2 \ln(1-x)}$.

■

Exemplul 4.6 Să se arate că dacă ξ este o variabilă aleatoare cu distribuție oarecare, funcția ei de repartiție o transformă într-o variabilă aleatoare η cu distribuție uniformă în intervalul $[0; 1]$.

Rezolvare: Dacă densitatea de probabilitate a variabilei aleatoare ξ este $f_{\xi}(x)$ atunci funcția de repartiție asociată este $F_{\xi}(x) = \int_{-\infty}^x f_{\xi}(t) dt$. Dacă aceasta este și funcția de transformare a variabilei aleatoare, atunci $g(x) = F_{\xi}(x)$, cu $g : R \rightarrow [0; 1]$. Derivata funcției de transformare este:

$$g'(x) = \frac{dF_{\xi}(x)}{dx} = f_{\xi}(x),$$

iar $|g'(x)| = |f_\xi(x)| = f_\xi(x)$ (pentru că funcția de densitate de probabilitate este pozitivă). Atunci, conform (4.3) avem:

$$f_\eta(y) = f_\xi(x) \frac{1}{|g'(x)|} \Big|_{x=g^{-1}(y)} = f_\xi(x) \frac{1}{f_\xi(x)} \Big|_{x=F_\xi^{-1}(y)} = 1, \text{ pentru } y \in [0; 1].$$

Acesta este într-adevăr o distribuție uniformă în intervalul $[0; 1]$.

■

4.2 Probleme propuse

Tema 4.1 Puterea disipată într-o rezistență $R = 1k\Omega$ este modelată ca o variabilă aleatoare, cu distribuție uniformă în intervalul $[P_{\min}; P_{\max}] = [1W; 10W]$. Care este distribuția curentului prin rezistență ?

Tema 4.2 Să se determine funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare $\eta = -\xi$ (cunoscând $f_\xi(x)$).

Tema 4.3 La bornele unui generator de curent se conectează o rezistență constantă R . Curentul generat este considerat o variabilă aleatoare, distribuită uniform în intervalul $[I_{\min}; I_{\max}]$. Să se calculeze puterea medie disipată în rezistență și distribuția puterii disipate.

Tema 4.4 Să se demonstreze (folosind teorema mediei (4.5)) că pentru o funcție de transformare liniară ($g(x) = \alpha x + \beta$) varianța variabilei aleatoare transformate este de α^2 mai mare ca varianța variabilei aleatoare inițiale, iar media variabilei aleatoare transformate este media variabilei aleatoare inițiale transformate prin funcția liniară $g(x)$.

Tema 4.5 Să se determine funcția de densitate de probabilitate ce caracterizează informația ce rezultă din producerea unui eveniment, a cărui probabilitate de apariție este distribuită uniform.

Tema 4.6 Să se calculeze informația medie ce rezultă în urma realizării unui eveniment, a cărui probabilitate este distribuită după legea $1/x$ în intervalul $[\alpha; 1]$?

Tema 4.7 Tensiunea anodică a unei diode cu vid este distribuită uniform în intervalul $[a; b]$. Care este distribuția și media curentului anodic al diodei ? (Curentul anodic este dat de legea $i_a = Au_a^{3/2}$).

Tema 4.8 Măsurând curentul anodic al unei diode cu vid, se constată că acesta are o distribuție liniară între 0 și $\sqrt{2}mA$. Tensiunea anodică a diodei cu vid provine de la un generator de tensiune ce trebuie testat (dispersia tensiunii livrate nu trebuie să fie mai mare de 20V). Dacă $A = \sqrt{2}/1000 mA/V^{3/2}$ generatorul testat satisface criteriul de calitate ?

Tema 4.9 Un generator ideal de tensiune livrează la borne tensiunea continuă constantă E cu care se alimentează un aparat ce are rezistența echivalentă de intrare R . Din cauza variației parametrilor componentelor constructive ale aparatului, rezistența R poate fi modelată ca o variabilă aleatoare cu distribuție uniformă în intervalul $[R_{\min}; R_{\max}]$. Care este distribuția și valoarea medie a curentului livrat de generator ?

Tema 4.10 O rețea de comunicații pe fibră optică are o topologie în stea: toate terminalele sunt conectate cu un unic nod central. Pătratul distanței dintre fiecare punct terminal al rețelei și nodul central este distribuit în intervalul $[a; b]$ după o funcție de densitate de probabilitate de tip $1/\sqrt{x}$, iar cantitatea de informații transmise este distribuită uniform în intervalul $[0; M]$. Ce este mai eficient pentru provider: să stabilească prețul comunicației după raza medie a rețelei sau după cantitatea medie de informație transmisă ?

Tema 4.11 La bornele unei diode semiconductoare se aplică o tensiune pozitivă (variabilă aleatoare). Care este distribuția curentului prin diodă ? ($I = I_0(e^{-kV} - 1)$).

Tema 4.12 Fie ξ o variabilă aleatoare distribuită uniform în intervalul $(0; \pi)$ și fie funcția $g : (0; \pi) \rightarrow (-1; 1)$, cu $g(x) = \cos(x)$. Variabila aleatoare η este dată de $\eta = g(\xi)$. Să se determine funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare η .

Tema 4.13 Funcția (caracteristica) de transfer a unui redresor bialternanță ideal este descrisă de funcția $g(x) = |x|$. Să se calculeze funcția de densitate de probabilitate, valoarea medie și puterea medie a semnalului aleator $\xi(t)$ redresat, dacă $\xi(t)$ este a) distribuit normal $N(0, \sigma^2)$, b) distribuit uniform în $[-1; 1]$ și $[0; 1]$.

Tema 4.14 Se consideră variabila aleatoare ξ , uniform distribuită în intervalul $[-c; c]$. Să se determine densitatea de probabilitate și funcția de repartiție a variabilei aleatoare $\eta = \xi^p$, unde p este un număr natural.

Tema 4.15 Dându-se transformarea $y = g(x)$ definită de:

$$g(x) = \begin{cases} 1, & \text{dacă } x < -a, \\ -\frac{x}{a}, & \text{dacă } x \in [-a; a], \\ -1, & \text{dacă } x > a. \end{cases}$$

cu $a \in [0; 10]$ ce se aplică variabilei aleatoare ξ distribuită uniform în $[-3; 1]$, să se determine funcțiile de densitate de probabilitate ale variabilelor aleatoare ξ și $g(\xi)$. Ce constrângeri trebuie să se impună constantei a pentru ca variabila aleatoare $\eta = g(\xi)$ să fie distribuită tot uniform ? Există vreo valoare pentru a astfel încât η să fie distribuit normal ?

Tema 4.16 Din variabila aleatoare normală ξ ($N(0, \sigma^2)$) se construiește variabila aleatoare $\eta = e^{-|\xi|}$. Să se calculeze funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare η și momentele statistice de ordinul 1 și 2 ale acesteia; să se calculeze probabilitatea $P\{\eta < 0.1\}$. Ce se întâmplă dacă $\sigma \rightarrow 0$ sau dacă $\sigma \rightarrow \infty$?

Tema 4.17 Să se determine funcția crescătoare, neliniară, $y = g(x)$ (a cărei inversă este $x = h(y)$) care transformă variabila aleatoare ξ cu distribuția:

$$f_{\xi}(x) = \begin{cases} 0.5, & \text{dacă } |x| < 1, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

în variabila aleatoare η cu distribuția:

$$f_{\eta}(y) = \begin{cases} \frac{\pi}{4} \cos \frac{\pi}{2}y, & \text{dacă } |y| < 1, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se justifice de ce forma funcției $y = g(x)$ în afara intervalului $[-1; 1]$ nu are nici o influență asupra densității de probabilitate a variabilei aleatoare η . Să se calculeze derivata funcției inverse $h(y)$ pentru $y \in [-1; 1]$, cu ipoteza că aceasta este pozitivă. Să se determine funcția inversă, cu condiția suplimentară $h(0) = 0$.

Tema 4.18 Se dau cercuri de raze diferite; raza r și aria A a acestora sunt modelate ca variabile aleatoare; se știe că razele cercurilor sunt distribuite uniform între $a = 4$ cm și $b = 6$ cm. Să se calculeze probabilitățile $P\{A \leq A_0\}$ și $P\{60 \text{ cm}^2 \leq A \leq 70 \text{ cm}^2\}$. Să se determine funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare A .

Tema 4.19 La intrarea unui circuit neliniar având funcția (caracteristica) de transfer

$$y = g(x) = \begin{cases} 0, & \text{dacă } x < 0, \\ \frac{1}{a}(1 - e^{-ax}), & \text{dacă } x \geq 0. \end{cases}$$

se aplică semnalul aleator cu distribuția $f_X(x) = e^{-2|x|}$. Să se determine $P\{Y < 0\}$ și $P\{Y = 0\}$; să se calculeze valoarea maximă pe care o poate lua Y ; să se calculeze funcția de repartiție pentru variabila aleatoare Y .

Tema 4.20 Un limitator neliniar are funcția (caracteristica) de transfer:

$$y = g(x) = \begin{cases} 0, & \text{dacă } x \leq 0, \\ x, & \text{dacă } x \in (0; 1], \\ 1, & \text{dacă } x > 1. \end{cases}$$

La intrarea circuitului se aplică un semnal cu densitatea de probabilitate $f_X(x) = \frac{1}{2}e^{-2|x|} + \frac{1}{2}\delta(x)$. Să se determine distribuția semnalului de ieșire.

Tema 4.21 Un redresor cu limitare are caracteristica de transfer

$$y = g(x) = \begin{cases} 0, & \text{dacă } x \leq 0, \\ kx^2, & \text{dacă } x \in (0; 1], \\ k, & \text{dacă } x > 1. \end{cases}$$

La intrarea circuitului se aplică un semnal cu densitatea de probabilitate:

$$f_X(x) = \begin{cases} c(x+1), & \text{dacă } x \in [-1; 0], \\ c, & \text{dacă } x \in [0; 1], \\ c(2-x), & \text{dacă } x \in [1; 2]. \end{cases}$$

Să se determine constanta k ; să se calculeze funcția de densitate de probabilitate a semnalului de la ieșirea circuitului și să se determine valoarea lui c pentru care media statistică a semnalelor de intrare și ieșire este aceeași.

Tema 4.22 La controlul unei serii de rezistoare cu valoarea nominală de $1\text{ k}\Omega$ se constată distribuția uniformă a acestora între $800\ \Omega$ și $1200\ \Omega$. Variabila aleatoare R semnifică valoarea rezistenței normate la valoarea nominală; corespunzător, $G = \frac{1}{R}$ este conductanța normată a rezistorului. Să se calculeze conductanța medie folosind teorema mediei; să se calculeze distribuția conductanței; care este probabilitatea ca G să depășească cu mai mult de 10% valoarea sa nominală ?

Tema 4.23 Din variabila aleatoare ξ cu distribuția

$$f_{\xi}(x) = \begin{cases} \sin^2 \frac{\pi}{2}x, & \text{dacă } x \in [0; 2], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

se construiește variabila aleatoare η , pe baza funcției $y = \sin \frac{\pi}{2}x$. Care este probabilitatea $P\{\eta = 1\}$; să se determine distribuția lui η . Să se evalueze $\lim_{y \rightarrow 1} f_{\eta}(y)$.

Tema 4.24 Din variabila aleatoare ξ distribuită uniform în intervalul $[-2; 2]$ se construiește variabila aleatoare $\eta = e^{\xi/2}$. Să se calculeze: $P\{\eta > 0\}$, $P\{\eta > 1\}$, $P\{\eta > \sqrt{e}\}$, $f_{\eta}(y)$.

Tema 4.25 Un circuit are funcția (caracteristica) de transfer:

$$y = g(x) = \begin{cases} 1, & \text{dacă } x < -3, \\ x + 2, & \text{dacă } x \in [-3; -1), \\ x, & \text{dacă } x \in [-1; 1), \\ x - 2, & \text{dacă } x \in [1; 3), \\ -1, & \text{dacă } x \geq 3. \end{cases}$$

La intrarea circuitului se aplică un semnal a cărui valori sunt distribuite după o lege uniformă în intervalul $[-4; 4]$. Să se calculeze densitatea de probabilitate a semnalului de la ieșirea circuitului și să se determine $P\{y = 1\}$, $P\{x \leq -3\}$.

Capitolul 5

Caracterizarea unei perechi de variabile aleatoare

5.1 Funcția de repartiție

În cazul în care se dorește caracterizarea simultană a două variabile aleatoare (deci definite pe un domeniu bidimensional de valori), definițiile cazului unidimensional (o singură variabilă aleatoare) trebuiesc extinse. Funcția de repartiție a unei perechi de variabile aleatoare (sau funcția de repartiție de ordinul doi) este definită ca:

$$F_{\xi\eta}(x, y) = P\{\xi \leq x \text{ și } \eta \leq y\}. \quad (5.1)$$

Această funcție de repartiție are proprietăți analoge celei unidimensionale: are valori cuprinse în intervalul $[0; 1]$ (pentru că este o probabilitate) și are limitele de la capetele intervalelor de definiție date de:

$$F_{\xi\eta}(-\infty, y) = F_{\xi\eta}(x, -\infty) = 0,$$
$$F_{\xi\eta}(\infty, y) = \lim_{x \rightarrow \infty} F_{\xi\eta}(x, y) = F_{\eta}(y) \text{ și } F_{\xi\eta}(x, \infty) = \lim_{y \rightarrow \infty} F_{\xi\eta}(x, y) = F_{\xi}(x).$$

În fine, probabilitatea ca perechea de variabile aleatoare să aibă valorile cuprinse într-un interval (deci domeniu spațial) este dată de:

$$P\{x_1 < \xi \leq x_2 \text{ și } y_1 < \eta \leq y_2\} = F_{\xi\eta}(x_2, y_2) + F_{\xi\eta}(x_1, y_1) - F_{\xi\eta}(x_1, y_2) - F_{\xi\eta}(x_2, y_1).$$

5.2 Funcția de densitate de probabilitate

Funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi (deci a perechii de variabile aleatoare) se obține ca:

$$f_{\xi\eta}(x, y) = \frac{\partial^2 F_{\xi\eta}(x, y)}{\partial x \partial y}. \quad (5.2)$$

Aceasta înseamnă că funcția de repartiție este în continuare primitiva funcției de densitate de probabilitate

$$F_{\xi\eta}(x, y) = \int_{-\infty}^x \int_{-\infty}^y f_{\xi\eta}(u, v) du dv.$$

Funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi respectă în continuare condiția de normare:

$$\int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} f_{\xi\eta}(x, y) dx dy = 1.$$

În plus, din funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi se pot obține funcțiile de densitate de probabilitate ale variabilelor aleatoare individuale; aceste funcții de densitate de probabilitate se numesc marginale, fiind proiecții ale funcției de ordinul doi pe axele reale:

$$f_{\xi}(x) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{\xi\eta}(x, y) dy \text{ și } f_{\eta}(y) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{\xi\eta}(x, y) dx. \quad (5.3)$$

5.3 Momente statistice asociate unei perechi de variabile aleatoare

Și momentele statistice asociate perechii de variabile aleatoare provin din extinderea definițiilor introduse în cazul unei singure variabile aleatoare. Momentul statistic necentrat de ordinele k_1 și k_2 (evident numere naturale) va fi definit ca:

$$m_{k_1, k_2} = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} x^{k_1} y^{k_2} f_{\xi\eta}(x, y) dx dy. \quad (5.4)$$

Momentul statistic centrat de ordinele k_1 și k_2 (evident numere naturale) va fi definit ca:

$$M_{k_1, k_2} = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} (x - \bar{\xi})^{k_1} (y - \bar{\eta})^{k_2} f_{\xi\eta}(x, y) dx dy. \quad (5.5)$$

Cazurile particulare de interes sunt: momentul statistic necentrat de ordinele 1 și 1, numit corelația dintre variabilele aleatoare ξ și η (sau intercorelația dintre variabilele aleatoare), notat $B_{\xi\eta}$ și momentul statistic centrat de ordinele 1 și 1, numit covariația dintre variabilele aleatoare ξ și η , notat $K_{\xi\eta}$.

$$B_{\xi\eta} = \overline{\xi\eta} = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} xy f_{\xi\eta}(x, y) dx dy; \quad (5.6)$$

$$K_{\xi\eta} = \overline{(\xi - \bar{\xi})(\eta - \bar{\eta})} = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} (x - \bar{\xi})(y - \bar{\eta}) f_{\xi\eta}(x, y) dx dy. \quad (5.7)$$

Se poate arăta prin dezvoltarea produsului de variabile aleatoare centrate din definiție că:

$$K_{\xi\eta} = \overline{\xi\eta} - \bar{\xi}\bar{\eta} = B_{\xi\eta} - \bar{\xi}\bar{\eta}. \quad (5.8)$$

Coeficientul de corelație dintre variabilele aleatoare ξ și η este definit ca:

$$\rho_{\xi\eta} = \frac{K_{\xi\eta}}{\sqrt{\sigma_{\xi}^2 \sigma_{\eta}^2}}. \quad (5.9)$$

Folosind (5.8) și relația dintre varianța, media și media pătratică a unei variabile aleatoare (2.18), obținem formula echivalentă:

$$\rho_{\xi\eta} = \frac{\overline{\xi\eta} - \bar{\xi}\bar{\eta}}{\sqrt{\overline{\xi^2} - \bar{\xi}^2} \sqrt{\overline{\eta^2} - \bar{\eta}^2}}. \quad (5.10)$$

5.4 Variabile aleatoare independente și necorelate

Două variabile aleatoare ξ și η se numesc necorelate dacă coeficientul de corelație dintre ele este nul:

$$\rho_{\xi\eta} = 0 \iff \xi \text{ și } \eta \text{ sunt necorelate.}$$

Două variabile aleatoare ξ și η se numesc independente dacă funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi (a perechii de variabile aleatoare) este separabilă după funcțiile de densitate de probabilitate marginale (ale fiecărei variabile aleatoare):

$$f_{\xi\eta}(x, y) = f_{\xi}(x)f_{\eta}(y).$$

5.5 Funcții de două variabile aleatoare

Fie perechea de variabile aleatoare ξ_1 și ξ_2 ; din acestea se obține o altă pereche de variabile aleatoare prin transformările bijective $\eta_1 = g_1(\xi_1, \xi_2)$ și $\eta_2 = g_2(\xi_1, \xi_2)$. Cu o demonstrație analogă celei din cazul funcțiilor de o variabilă aleatoare (dar aici vom considera probabilitate ca perechea de variabile aleatoare să aparțină unui domeniu spațial infinitezimal centrat într-un punct) se obține că:

$$f_{\eta_1\eta_2}(y_1, y_2) = \left| \begin{array}{cc} \frac{\partial x_1}{\partial y_1} & \frac{\partial x_1}{\partial y_2} \\ \frac{\partial x_2}{\partial y_1} & \frac{\partial x_2}{\partial y_2} \end{array} \right| f_{\xi_1\xi_2}(x_1, x_2) \Big|_{x_1=g_1^{-1}(y_1, y_2) \text{ și } x_2=g_2^{-1}(y_1, y_2)}. \quad (5.11)$$

Determinantul ce apare în expresia (5.11) este inversul jacobianului transformării de două variabile $x_1 = g_1^{-1}(y_1, y_2)$ și $x_2 = g_2^{-1}(y_1, y_2)$.

5.6 Probleme rezolvate

Exemplul 5.1 *Să se demonstreze că modulul coeficientului de corelație a oricăror două variabile aleatoare este subunitar, adică $|\rho_{\xi\eta}| \leq 1$.*

Rezolvare: Problema impune deci ca pentru $\forall \xi, \eta : \Omega \longrightarrow R$, $|\rho_{\xi\eta}| \leq 1$; adică $\rho_{\xi\eta}^2 \leq 1$, sau, folosind relația (5.10),

$$(\overline{\xi\eta} - \overline{\xi}\overline{\eta})^2 \leq (\overline{\xi^2} - \overline{\xi}^2) (\overline{\eta^2} - \overline{\eta}^2). \quad (5.12)$$

Se observă că $\overline{\xi^2} - \overline{\xi}^2 = (\overline{\xi\eta} - \overline{\xi}\overline{\eta})|_{\eta=\xi}$ și $\overline{\eta^2} - \overline{\eta}^2 = (\overline{\xi\eta} - \overline{\xi}\overline{\eta})|_{\xi=\eta}$. Dacă notăm cu $g(\xi, \eta) = \overline{\xi\eta} - \overline{\xi}\overline{\eta}$, atunci (5.12) poate fi exprimată ca:

$$g^2(\xi, \eta) \leq g(\xi, \xi)g(\eta, \eta). \quad (5.13)$$

O inegalitate de asemenea formă seamănă cu inegalitatea Schwartz (sau Cauchy Bunikowski Schwartz), care afirmă că, dacă \langle, \rangle este un produs scalar, atunci:

$$\langle a, b \rangle^2 \leq \langle a, a \rangle \langle b, b \rangle = \|a\|^2 \|b\|^2. \quad (5.14)$$

Deci, dacă demonstrăm că $g(\xi, \eta) = \overline{\xi\eta} - \overline{\xi}\overline{\eta} = \langle \xi, \eta \rangle$ este un produs scalar peste spațiul variabilelor aleatoare, (5.13) nu este altceva decât ecuația Cauchy (5.14) și problema este rezolvată. Dar $g(\xi, \eta)$ este un produs scalar, deoarece verifică proprietățile acestuia:

1. $\langle \xi, a\eta \rangle = \langle a\xi, \eta \rangle = a \langle \xi, \eta \rangle$,
2. $\langle \xi_1 + \xi_2, \eta \rangle = \langle \xi_1, \eta \rangle + \langle \xi_2, \eta \rangle$,
3. $\langle \xi, \eta_1 + \eta_2 \rangle = \langle \xi, \eta_1 \rangle + \langle \xi, \eta_2 \rangle$.

■

Exemplul 5.2 Fie două variabile aleatoare ξ și η caracterizate de distribuția $f_{\xi\eta}(x, y) = \frac{y}{(1+x)^4} \exp(-\frac{y}{1+x})$, cu $x \geq 0$ și $y \geq 0$. Să se determine funcțiile de densitate de probabilitate a variabilelor aleatoare definite de $U = \frac{\eta}{1+\xi}$ și $V = \frac{1}{1+\xi}$.

Rezolvare: Cele două noi variabile aleatoare sunt definite pe baza funcțiilor $u = g_1(x, y) = \frac{y}{1+x}$ și $v = g_2(x, y) = \frac{1}{1+x}$, cu $g_1, g_2 : [0; \infty) \times [0; \infty) \longrightarrow [0; \infty) \times [0; 1]$. Funcțiile inverse sunt: $x = g_1^{-1}(u, v) = \frac{1}{v} - 1$ și $y = g_2^{-1}(u, v) = \frac{u}{v}$. Conform formulei de calcul a densității de probabilitate de ordinul doi în urma unei transformări (5.11) trebuie mai întâi calculat inversul jacobianului transformării, adică:

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial u} & \frac{\partial x}{\partial v} \\ \frac{\partial y}{\partial u} & \frac{\partial y}{\partial v} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 0 & -\frac{1}{v^2} \\ \frac{1}{v} & -\frac{u}{v^2} \end{vmatrix} = \frac{1}{v^3}.$$

Atunci noua densitate de probabilitate este:

$$f_{UV}(u, v) = \frac{1}{v^3} f_{\xi\eta}(x, y) \Big|_{x=\frac{1}{v}-1 \text{ și } y=\frac{u}{v}} = \frac{1}{v^3} \frac{u}{v} v^4 \exp(-\frac{u}{v}v) = u \exp(-u).$$

Funcțiile de densitate de probabilitate $f_U(u)$ și $f_V(v)$ sunt funcțiile de densitate de probabilitate marginală, și sunt obținute conform (5.3):

$$f_V(v) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{UV}(u, v) du = \int_0^{\infty} u \exp(-u) du = 1, \text{ pentru } v \in [0; 1],$$

$$f_U(u) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{UV}(u, v) dv = \int_0^1 u \exp(-u) dv = u \exp(-u), \text{ pentru } u \in [0; \infty).$$

■

Exemplul 5.3 Fie două variabile aleatoare ξ și η caracterizate de distribuția:

$$f_{\xi\eta}(x, y) = \begin{cases} \exp(-(x+y)), & \text{dacă } x \geq 0 \text{ și } y \geq 0, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se determine funcțiile de densitate de probabilitate a variabilelor aleatoare U și V definite de $U = \xi + \eta$ și $V = \xi/\eta$. Să se determine probabilitățile $P\{x \leq 2y\}$, $P\{x \leq 1\}$, $P\{x > 1\}$, $P\{x = y\}$.

Rezolvare: Cele două noi variabile aleatoare sunt definite pe baza funcțiilor $u = g_1(x, y) = x + y$ și $v = g_2(x, y) = \frac{x}{y}$, cu $g_1, g_2 : [0; \infty) \times [0; \infty) \rightarrow [0; \infty) \times [0; \infty)$. Funcțiile inverse sunt: $x = g_1^{-1}(u, v) = \frac{uv}{v+1}$ și $y = g_2^{-1}(u, v) = \frac{u}{v+1}$. Conform formulei de calcul a densității de probabilitate de ordinul doi în urma unei transformări (5.11) trebuie mai întâi calculat inversul jacobianului transformării, adică:

$$\left| \begin{array}{cc} \frac{\partial x}{\partial u} & \frac{\partial x}{\partial v} \\ \frac{\partial y}{\partial u} & \frac{\partial y}{\partial v} \end{array} \right| = \left| \begin{array}{cc} \frac{v}{v+1} & -\frac{u}{(v+1)^2} \\ \frac{1}{v+1} & \frac{u}{(v+1)^2} \end{array} \right| = \frac{u}{(v+1)^2}.$$

Atunci noua densitate de probabilitate este:

$$f_{UV}(u, v) = \frac{u}{(v+1)^2} f_{\xi\eta}(x, y) \Big|_{x=\frac{uv}{v+1} \text{ și } y=\frac{u}{v+1}} = \frac{u}{(v+1)^2} \exp(-u), \text{ dacă } u, v \in [0; \infty).$$

Funcțiile de densitate de probabilitate $f_U(u)$ și $f_V(v)$ sunt funcțiile de densitate de probabilitate marginală, și sunt obținute conform (5.3):

$$f_V(v) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{UV}(u, v) du = \int_0^{\infty} \frac{u}{(v+1)^2} \exp(-u) du = \frac{1}{(v+1)^2}, \text{ pentru } v \in [0; \infty);$$

$$f_U(u) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{UV}(u, v) dv = \int_0^{\infty} \frac{u}{(v+1)^2} \exp(-u) dv = u \exp(-u), \text{ pentru } u \in [0; \infty).$$

Pentru a calcula probabilitățile cerute este nevoie de funcțiile de densitate de probabilitate a variabilelor aleatoare ξ și η , care sunt tot densități de probabilitate marginale:

$$f_{\xi}(x) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{\xi\eta}(x, y) dy = \int_0^{\infty} \exp(-(x+y)) dy = \exp(-x), \text{ pentru } x \in [0; \infty);$$

$$f_{\eta}(y) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{\xi\eta}(x, y) dx = \int_0^{\infty} \exp(-(x+y)) dx = \exp(-y), \text{ pentru } y \in [0; \infty).$$

$$P(x \leq 1) = \int_0^1 f_{\xi}(x) dx = \int_0^1 \exp(-x) dx = -\exp(-x) \Big|_0^1 = 1 - e^{-1};$$

$$P(x > 1) = 1 - P(x \leq 1) = e^{-1};$$

$$P(x \leq 2y) = \int_0^{\infty} \int_{x \leq 2y} f_{\xi\eta}(x, y) dx dy = \int_0^{\infty} e^{-y} dy \int_0^{2y} e^{-x} dx = \int_0^{\infty} e^{-y} (1 - e^{-2y}) dy = 1 - \frac{1}{3} = \frac{2}{3};$$

$$P(x = y) = \int_0^{\infty} \int_{x=y} f_{\xi\eta}(x, y) dx dy = 0.$$

■

Exemplul 5.4 Dacă ξ și η sunt variabile aleatoare independente, să se determine funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare obținută ca $\gamma = \xi + \eta$ în funcție de densitățile de probabilitate a celor două variabile aleatoare inițiale.

Rezolvare: Ceea ce se dorește este funcția de densitate de probabilitate $f_{\gamma}(z) = \frac{dF_{\gamma}(z)}{dz}$. Funcția de repartiție a variabilei aleatoare este, prin definiție:

$$F_{\gamma}(z) = P\{\gamma \leq z\} = P\{\xi + \eta \leq z\}.$$

Interpretarea geometrică a probabilităților (ca aria subgraficului funcției de densitate de probabilitate pe un anumit domeniu) conduce la:

$$F_{\gamma}(z) = \iint_{D_z} f_{\gamma}(z) dz = \iint_{D_z} f_{\xi\eta}(x, y) dx dy = \iint_{D_z} f_{\xi}(x) f_{\eta}(y) dx dy = \int_{-\infty}^{\infty} f_{\eta}(y) dy \int_{-\infty}^{z-y} f_{\xi}(x) dx.$$

Dar:

$$\begin{aligned} f_{\gamma}(z) &= \frac{dF_{\gamma}(z)}{dz} = \frac{d}{dz} \left(\int_{-\infty}^{\infty} f_{\eta}(y) dy \int_{-\infty}^{z-y} f_{\xi}(x) dx \right) = \int_{-\infty}^{\infty} f_{\eta}(y) f_{\xi}(z-y) dy = f_{\xi}(z) f_{\eta}(z) = \\ &= f_{\xi}(z) * f_{\eta}(z). \end{aligned}$$

Deci densitatea de probabilitate a sumei de variabile aleatoare independente este produsul de convoluție a densităților de probabilitate a variabilelor aleatoare ce se sumează:

$$f_{\gamma}(z) = f_{\xi}(z) * f_{\eta}(z). \quad (5.15)$$

■

Exemplul 5.5 Se consideră variabilele aleatoare independente ξ și η distribuite normal după legea $N(a, \sigma^2)$. Să se calculeze coeficientul de corelație și legea de distribuție a variabilelor aleatoare $\gamma_1 = \alpha\xi + \beta\eta$ și $\gamma_2 = \alpha\xi - \beta\eta$.

Rezolvare: Conform definiției (5.10), coeficientul de corelație a variabilelor aleatoare γ_1 și γ_2 este:

$$\rho_{\gamma_1\gamma_2} = \frac{\overline{\gamma_1\gamma_2} - \overline{\gamma_1} \cdot \overline{\gamma_2}}{\sqrt{\overline{\gamma_1^2} - \overline{\gamma_1}^2} \sqrt{\overline{\gamma_2^2} - \overline{\gamma_2}^2}}.$$

Vom evalua pe rând expresiile necesare:

$$\overline{\gamma_1\gamma_2} = \overline{(\alpha\xi + \beta\eta)(\alpha\xi - \beta\eta)} = \overline{\alpha^2\xi^2 - \beta^2\eta^2} = \alpha^2\overline{\xi^2} - \beta^2\overline{\eta^2};$$

$$\overline{\gamma_1} \cdot \overline{\gamma_2} = \overline{(\alpha\xi + \beta\eta)(\alpha\xi - \beta\eta)} = (\alpha\overline{\xi} + \beta\overline{\eta})(\alpha\overline{\xi} - \beta\overline{\eta}) = \alpha^2\overline{\xi^2} - \beta^2\overline{\eta^2};$$

$$\overline{\gamma_1\gamma_2} - \overline{\gamma_1} \cdot \overline{\gamma_2} = \alpha^2\overline{\xi^2} - \beta^2\overline{\eta^2} - (\alpha^2\overline{\xi^2} - \beta^2\overline{\eta^2}) = \alpha^2(\overline{\xi^2} - \overline{\xi}^2) - \beta^2(\overline{\eta^2} - \overline{\eta}^2) = \alpha^2\sigma_\xi^2 - \beta^2\sigma_\eta^2.$$

Dar, din enunț, $\sigma_\xi^2 = \sigma_\eta^2 = \sigma^2$ și atunci:

$$\overline{\gamma_1\gamma_2} - \overline{\gamma_1} \cdot \overline{\gamma_2} = \sigma^2(\alpha^2 - \beta^2).$$

Apoi:

$$\overline{\gamma_1^2} = \overline{(\alpha\xi + \beta\eta)^2} = \overline{\alpha^2\xi^2 + \beta^2\eta^2 + 2\alpha\beta\xi\eta} = \alpha^2\overline{\xi^2} + \beta^2\overline{\eta^2} + 2\alpha\beta\overline{\xi\eta}.$$

Dar variabilele aleatoare ξ și η sunt independente, și atunci $\overline{\xi\eta} = \overline{\xi}\overline{\eta}$; iar $\overline{\xi} = \overline{\eta} = a$ și $\overline{\xi^2} = \overline{\eta^2} = \sigma^2 + a^2$.

$$\overline{\gamma_1^2} = (\alpha^2 + \beta^2)(\sigma^2 + a^2) + 2\alpha\beta a^2,$$

$$\overline{\gamma_1} = \overline{\alpha\xi + \beta\eta} = \alpha\overline{\xi} + \beta\overline{\eta} = a(\alpha + \beta).$$

Atunci:

$$\sqrt{\overline{\gamma_1^2} - \overline{\gamma_1}^2} = \sqrt{(\alpha^2 + \beta^2)(\sigma^2 + a^2) + 2\alpha\beta a^2 - a^2(\alpha + \beta)^2} = \sigma\sqrt{\alpha^2 + \beta^2}.$$

Calculule asemănătoare ne conduc la:

$$\sqrt{\overline{\gamma_2^2} - \overline{\gamma_2}^2} = \sigma\sqrt{\alpha^2 + \beta^2}.$$

Atunci coeficientul de corelație va fi:

$$\rho_{\gamma_1\gamma_2} = \frac{\sigma^2(\alpha^2 - \beta^2)}{(\sigma\sqrt{\alpha^2 + \beta^2})^2} = \frac{\alpha^2 - \beta^2}{\alpha^2 + \beta^2}.$$

Distribuția unei sume de variabile aleatoare normale este tot normală; atunci γ_1 și γ_2 sunt distribuite după $N(a(\alpha + \beta), \sigma^2(\alpha^2 + \beta^2))$ și $N(a(\alpha - \beta), \sigma^2(\alpha^2 + \beta^2))$.

■

5.7 Probleme propuse

Tema 5.1 Se dau două generatoare independente de numere aleatoare discrete, X și Y . Generatorul binar X livrează numerele 1 și 2 cu probabilități egale; pentru generatorul ternar Y se știe $P\{y = 1\} = 0.25$, $P\{y = 2\} = 0.5$, $P\{y = 3\} = 0.25$. Să se determine funcțiile de densitate de probabilitate a perechii de variabile aleatoare, $f_{XY}(x, y)$ și funcțiile de densitate de probabilitate marginală corespunzătoare. Se construiesc două noi variabile aleatoare ξ și η definite ca $\xi = X + Y$, $\eta = XY$. Să se determine funcțiile de densitate de probabilitate a perechii de variabile aleatoare, $f_{\xi\eta}(x, y)$ și funcțiile de densitate de probabilitate marginală corespunzătoare. Să se calculeze covariația și coeficientul de corelație dintre variabilele aleatoare ξ și η ; sunt acestea independente ?

Tema 5.2 Se dă funcția de densitate de probabilitate

$$f_{\xi\eta}(x, y) = \begin{cases} xy + y, & \text{dacă } -1 \leq x \leq 1 \text{ și } 0 \leq y \leq 1, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se reprezinte grafic domeniul de definiție (suportul) și funcția de densitate de probabilitate; să se determine funcțiile de densitate de probabilitate marginale ale variabilelor aleatoare ξ și η , coeficientul de corelație și covariația dintre acestea. Să se determine funcția de repartiție a perechii de variabile aleatoare și să se calculeze probabilitățile $P\{(\xi \leq 0) \cap (\eta \leq 0.5)\}$ și $P\{(\xi > 0) \cap (\eta > 0.5)\}$.

Tema 5.3 Se dau variabilele aleatoare X și Y , distribuite normal, cu medie nulă și varianțe σ_X^2 și σ_Y^2 . Funcția de densitate de probabilitate a perechii de variabile aleatoare este:

$$f_{XY}(x, y) = \frac{1}{\pi\sqrt{1-\rho^2}} e^{-\frac{4x^2+y^2-4xy\rho}{2(1-\rho^2)}}.$$

Să se determine funcțiile de densitate de probabilitate marginale; cum trebuie să fie valorile lui ρ pentru ca variabilele aleatoare X și Y să fie puternic, respectiv slab corelate ? Să se calculeze varianțele variabilelor aleatoare X și Y . Variabila aleatoare Z este definită ca $Z = X^2 + Y^2$; să se calculeze varianța acesteia (se știe că momentul de ordinul 4 al unei gaussiene $N(0, \sigma^2)$ este $m_4 = 3\sigma^4$). Pe ce drepte $y = kx$ se află perechile de valori (x, y) pentru care $f_{XY}(x, y)$ este nenulă ?

Tema 5.4 La intrarea unui circuit discriminator de semn, caracterizat de ieșirea $y = \begin{cases} 1, & \text{dacă } x \geq 0, \\ -1, & \text{în rest.} \end{cases}$ se aplică un semnal $x(t)$ ce poate lua cu probabilități egale valorile $\{-3, -1, 1, 3\}$. Să se calculeze funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi, funcțiile de densitate de probabilitate marginală și coeficientul de corelație între variabila aleatoare de ieșire și cea de intrare.

Tema 5.5 Se dau variabilele aleatoare u, v, w , independente de medie nulă și varianță σ^2 . Pe baza lor se construiesc variabilele aleatoare $X = u + \alpha v$ și $Y = u - \alpha w$. Să se calculeze media și varianța variabilelor aleatoare X și Y , coeficientul lor de corelație și să se discute independența variabilelor aleatoare X și Y în funcție de α .

Tema 5.6 Funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi $f_{XY}(x, y)$ este constantă pe domeniul spațial definit de triunghiul de vârfuri $(0, 1)$, $(3, 4)$, $(5, 4)$ și nulă în rest. Să se determine expresia analitică a funcției $f_{XY}(x, y)$, să se calculeze densitățile de probabilitate marginale, mediile și varianțele variabilelor aleatoare X și Y . Să se calculeze probabilitățile $P\{X > Y\}$, $P\{X > 3|Y > 2\}$, $P\{X > Y|X > 4\}$. Să se calculeze momentul $m_{XY} = \overline{XY}$ și coeficientul de corelație a variabilelor aleatoare.

Tema 5.7 u și v sunt variabile aleatoare de medie m și varianță σ^2 ; pe baza lor se construiesc variabilele aleatoare $\xi = au - bv$ și $\eta = au + bv$. Să se calculeze media și varianța noilor variabile aleatoare, precum și coeficientul lor de corelație. Dacă variabilele aleatoare u și v ar lua doar valorile 0 și 1, să se calculeze funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi $f_{\xi\eta}(x, y)$.

Tema 5.8 Funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi $f_{\xi\eta}(x, y)$ este reprezentată prin impulsuri Dirac plasate în punctele:

$$\{(-2, 0), (-2, -1), (-1, -1), (0, -2), (0, 0), (1, 1), (2, 1), (2, 2)\}$$

având amplitudinile corespunzătoare:

$$\{0.1, 0.1, 0.2, 0.1, 0.1, 0.2, 0.1, 0.1\}.$$

Să se determine forma analitică a acestei funcții și să se calculeze funcțiile de densitate de probabilitate marginală, coeficientul de corelație a perechii de variabile aleatoare și probabilitățile $P\{\xi < 0\}$, $P\{\eta < 0\}$, $P\{\xi < 0|\eta < 0\}$.

Tema 5.9 Funcția de densitate de probabilitate a unei perechi de variabile aleatoare ce au mediile -1 și respectiv 2 este

$$f_{XY}(x, y) = \exp\left(-\frac{50\pi^2}{9}(x+1)^2 + \frac{1}{2}(y-2)^2 - \frac{8\pi}{3}(x+1)(y-2)\right).$$

Este acesta o distribuție normală? Care sunt varianțele variabilelor aleatoare și care este coeficientul de corelație? Să se calculeze covariația perechii de variabile aleatoare și să se decidă dacă acestea sunt corelate, respectiv independente.

Tema 5.10 Se dă funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi a perechii de variabile aleatoare ξ și η :

$$f_{\xi\eta}(x, y) = \begin{cases} k, & \text{dacă } 0 \leq x \leq 1 \text{ și } 0 \leq y \leq \sqrt{x}, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se calculeze coeficientul k și să se reprezinte grafic. Să se calculeze probabilitățile $P\{\xi > \eta\}$, $P\{\xi \leq 0.5 \text{ și } \eta \leq 0.5\}$, $P\{\xi \leq 0.5\}$, $P\{\eta \leq 0.5|\xi \leq 0.5\}$. Să se determine coeficientul de corelație și funcțiile de densitate de probabilitate marginală a variabilelor aleatoare ξ și η .

Tema 5.11 Un generator de numere binare generează o secvență perfect aleatoare de numere X_i . Pe baza acestora se construiesc variabilele aleatoare $A_i = X_i + X_{i-1} + X_{i-2}$ (suma algebrică a ultimelor trei numere binare generate) și $M_i = X_i \oplus X_{i-1} \oplus X_{i-2}$ (suma modulo 2 a ultimelor trei numere binare generate). Se poate observa că acesta din urmă se mai poate scrie și ca $M_i = \begin{cases} A_i, & \text{dacă } A_i \leq 1, \\ A_{i-2}, & \text{dacă } A_i \geq 2. \end{cases}$ Să se calculeze funcțiile de densitate de probabilitate a variabilelor aleatoare A și M , funcțiile de densitate de probabilitate de ordinul doi a perechilor de variabile aleatoare (A, X) și (X, M) și coeficienții de corelație între variabilele aleatoare. Să se determine probabilitățile $P\{X_i = 0 | X_{i-1} = 0\}$, $P\{A_i = 0 | A_{i-1} = 0\}$, $P\{A_i = 2 | A_{i-1} = 0\}$.

Tema 5.12 Se dă funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi a perechii de variabile aleatoare ξ și η :

$$f_{\xi\eta}(x, y) = \begin{cases} k, & \text{dacă } 0 \leq x \leq 5 \text{ și } x \leq y \leq x + 2, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se calculeze coeficientul k și să se reprezinte grafic. Să se calculeze probabilitățile $P\{\xi \geq \eta\}$, $P\{\xi \geq 2\eta\}$. Să se determine valoarea α astfel ca $P\{\xi > \alpha\eta\} = P\{\xi < \alpha\eta\}$. Să se determine coeficientul de corelație și funcțiile de densitate de probabilitate marginală a variabilelor aleatoare ξ și η .

Tema 5.13 Se dă funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi a perechii de variabile aleatoare ξ și η :

$$f_{\xi\eta}(x, y) = \begin{cases} k \left(1 - \frac{x}{4}\right), & \text{dacă } 0 \leq x \leq 4 \text{ și } 0 \leq y \leq 2, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se calculeze coeficientul k și să se reprezinte grafic. Să se determine coeficientul de corelație și funcțiile de densitate de probabilitate marginală a variabilelor aleatoare ξ și η . Valorile continue ale variabilelor aleatoare ξ și η se cuantizează, rezultând variabilele aleatoare U și V .

$$U = \begin{cases} 3, & \text{dacă } \xi \geq 3, \\ 2, & \text{dacă } 2 \leq \xi < 3, \\ 1, & \text{dacă } 1 \leq \xi < 2, \\ 0, & \text{dacă } \xi < 1. \end{cases} \quad \text{și } V = \begin{cases} 1, & \text{dacă } 0 \leq \eta \leq 2 \text{ și } \xi < 2, \\ 0, & \text{dacă } 0 \leq \eta \leq 1 \text{ și } 2 \leq \xi \leq 4, \\ 2, & \text{dacă } 1 \leq \eta \leq 2 \text{ și } 2 \leq \xi \leq 4. \end{cases}$$

Să se calculeze funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi a perechii de variabile aleatoare discrete U și V . Să se determine coeficientul de corelație și funcțiile de densitate de probabilitate marginală a variabilelor aleatoare U și V . Să se determine mediile și varianțele pentru variabilele aleatoare U și V .

Tema 5.14 Două persoane, Dl. A și Dl. B doresc să se întâlnească în locul L între orele 12 și 13; înțelegerea dintre ei este ca cel care ajunge primul să aștepte 15 minute. Care este probabilitatea ca A și B să se întâlnească dacă B ajunge la 12.30 ? Care este probabilitatea globală de întâlnire dintre A și B ? La ce oră trebuie să vină A dacă nu vrea să se întâlnească cu B, dar totuși vrea să respecte înțelegerea făcută ?

Tema 5.15 Două variabile aleatoare discrete ξ și η au densitatea de probabilitate de ordinul doi $f_{\xi\eta}(x, y) = \frac{7}{16}\delta(x, y - 1) + \frac{5}{16}\delta(x - 1, y - 1) + \frac{3}{32}\delta(x - 2, y) + \frac{3}{32}\delta(x - 2, y - 2) + \frac{1}{32}\delta(x - 3, y) + k\delta(x - 3, y - 2)$. Să se determine constanta k și funcțiile de densitate de probabilitate marginală $f_{\xi}(x)$ și $f_{\eta}(y)$; să se calculeze mediile și varianțele celor două variabile aleatoare; să se calculeze funcția de corelație și coeficientul de corelație dintre variabilele aleatoare. Sunt acestea corelate? Dar independente?

Tema 5.16 Variabilele aleatoare ξ și η sunt independente și distribuite uniform în intervalele $[a; b]$ respectiv $[c; d]$. Să se determine funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare $\gamma = \xi + \eta$. (Indicație: se folosește (5.15)).

Tema 5.17 Variabilele aleatoare ξ și η sunt independente și distribuite uniform în intervalele $[a; b]$ respectiv $[c; d]$. Să se determine funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare $\gamma = \xi - \eta$.

Tema 5.18 Fie variabilele aleatoare ξ , γ și η ; să se arate că:

- $\text{covariație}(a\xi, b\eta) = ab \cdot \text{covariație}(\xi, \eta)$
- $\text{covariație}(\xi + \eta, \gamma) = \text{covariație}(\xi, \gamma) + \text{covariație}(\eta, \gamma)$
- $\text{covariație}(\eta, \xi) = \text{covariație}(\xi, \eta)$
- $\text{covariație}(\xi + \eta, \eta + \xi) = \text{covariație}(\xi, \xi) + \text{covariație}(\eta, \eta) + 2\text{covariație}(\xi, \eta)$

Tema 5.19 Variabilele aleatoare ξ și η sunt independente și au aceeași varianță $\sigma_{\xi}^2 = \sigma_{\eta}^2 = \sigma^2$. Să se calculeze varianța produsului celor două variabile aleatoare (să se particularizeze pentru cazul în care cel puțin una dintre variabilele aleatoare ξ și η are medie nulă).

Tema 5.20 Pentru variabilele aleatoare independente ξ și η să se arate că:

$$M_{\xi\eta}^{(2)} = M_{\xi}^{(2)} M_{\eta}^{(2)} + (m_{\eta}^{(1)})^2 M_{\xi}^{(2)} + (m_{\xi}^{(1)})^2 M_{\eta}^{(2)}.$$

Capitolul 6

Procese aleatoare

Un proces aleator este o funcție ce asociază un număr real realizării unui eveniment la un moment de timp dat; dacă Ω este mulțimea evenimentelor elementare, $\Omega = \{\omega_1, \omega_2, \dots, \omega_n\}$ atunci avem:

$$\xi : \Omega \times R \longrightarrow R, \xi(\omega_i, t_j) = x. \quad (6.1)$$

Pentru un eveniment fixat ω_i , $\xi^{(i)}(t) = \xi(t)$ este o realizare particulară a procesului aleator.

6.1 Funcția de repartiție și funcția de densitate de probabilitate

Funcția de repartiție a procesului aleator este definită ca o extensie a funcției de repartiție a unei variabile aleatoare ce are o desfășurare în timp; atunci valoarea acesteia într-un punct va fi probabilitatea ca valoarea unei realizări particulare a procesului aleator la un moment de timp dat să fie mai mică sau egală cu valoarea punctului specificat:

$$F_\xi(x, t) = P\{\xi^{(i)}(t) \leq x\}. \quad (6.2)$$

Funcția de repartiție de ordinul n va fi:

$$F_\xi(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1, t_2, \dots, t_n) = P\{\xi^{(i)}(t_1) \leq x_1, \xi^{(i)}(t_2) \leq x_2, \dots, \xi^{(i)}(t_n) \leq x_n\}. \quad (6.3)$$

Funcția de densitate de probabilitate este derivata funcției de repartiție:

$$f_\xi(x, t) = \frac{dF_\xi(x, t)}{dx}. \quad (6.4)$$

Funcția de densitate de probabilitate de ordinul n va fi:

$$f_\xi(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1, t_2, \dots, t_n) = \frac{\partial F_\xi(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1, t_2, \dots, t_n)}{\partial x_1 \partial x_2 \dots \partial x_n}. \quad (6.5)$$

După cum se remarcă, ambele funcții de bază ce caracterizează statistica semnalului aleator pot să depindă de timp.

6.2 Momente statistice ale semnalelor aleatoare

Momentele statistice ale unui proces aleator sunt definite prin extensia temporală a momentelor (mediilor) statistice ale unei variabile aleatoare. Momentul statistic [necentrat] de ordinul k al procesului aleator ξ este:

$$m_{\xi}^{(k)}(t) = \int_{-\infty}^{\infty} x^k f_{\xi}(x, t) dx. \quad (6.6)$$

Dependența de timp a momentelor statistice este evidentă (funcția de densitate de probabilitate a procesului aleator este o funcție de timp și variabila temporală se comportă ca o constantă față de variabila de integrare), dar nu întotdeauna notația momentului statistic include factorul timp. Cazurile de interes sunt tot media ($k = 1$) și media pătratică ($k = 2$):

$$\begin{aligned} \overline{\xi(t)} &= \int_{-\infty}^{\infty} x f_{\xi}(x, t) dx, \\ \overline{\xi^2(t)} &= \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f_{\xi}(x, t) dx. \end{aligned}$$

Momentele statistice centrate sunt definite analog:

$$M_{\xi}^{(k)}(t) = \int_{-\infty}^{\infty} (x - \overline{\xi(t)})^k f_{\xi}(x, t) dx. \quad (6.7)$$

6.3 Medii temporale ale semnalelor aleatoare

Mediile temporale ale unui semnal (proces) aleator nu pot fi definite decât pentru o realizare particulară a acestuia, deci pentru un $\xi(t) = \xi^{(i)}(t)$. În general, media de ordinul k este:

$$\widetilde{\xi(t)}^{(k)} = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} (\xi(t))^k dt.$$

Cazurile uzuale de interes sunt mediile temporale de ordinul 1 (componenta continuă) și de ordinul 2 (puterea medie):

$$\begin{aligned} \widetilde{\xi(t)} &= \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} \xi(t) dt, \\ \widetilde{\xi^2(t)} &= \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} \xi^2(t) dt. \end{aligned}$$

6.4 Corelația proceselor aleatoare

Corelația (și intercorelația) proceselor aleatoare este definită în mod analog cazului variabilelor aleatoare; și aici diferența esențială este determinată de introducerea dimensiunii temporale. În plus, vor fi două tipuri de funcții de corelație, depinzând de medierea folosită: statistică sau temporală.

Funcția de corelație statistică este:

$$B_{\xi\eta}(t_1, t_2) = \overline{\xi(t_1)\eta(t_2)} = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} xy f_{\xi\eta}(x, y, t_1, t_2) dx dy, \quad (6.8)$$

care, pentru $\eta = \xi$, se transformă în autocorelație:

$$B_{\xi}(t_1, t_2) = \overline{\xi(t_1)\xi(t_2)} = \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} x_1 x_2 f_{\xi}(x_1, x_2, t_1, t_2) dx_1 dx_2. \quad (6.9)$$

Funcția de corelație temporală a proceselor aleatoare ξ și η (calculată evident pentru realizări particulare ale proceselor) este:

$$R_{\xi\eta}(\tau) = \xi(t) \widetilde{\eta(t - \tau)} = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} \xi(t) \eta(t - \tau) dt. \quad (6.10)$$

6.5 Clase de semnale aleatoare

Semnalele aleatoare au fost clasificate după comportarea în timp a caracteristicilor statistice. Un semnal aleator ale cărui caracteristici statistice sunt invariante în raport cu schimbarea originii timpului (sau, echivalent, la orice translație în timp) se numește semnal aleator staționar. Staționaritatea este de două tipuri:

- staționaritate în sens larg (staționaritate slabă, staționaritate până la ordinul doi): dacă funcțiile de repartiție (6.2), (6.3) (și respectiv de densitate de probabilitate (6.4), (6.5)) de ordinele unu și doi sunt invariante la o translație în timp; acesta înseamnă că funcțiile de repartiție și densitate de probabilitate de ordinul unu nu depind de timp și funcțiile de repartiție și densitate de probabilitate de ordinul doi depind doar de diferența de timp $\tau = t_2 - t_1$:

$$F_{\xi}(x, t) = F_{\xi}(t); f_{\xi}(x, t) = f_{\xi}(x);$$

$$F_{\xi}(x_1, x_2, t_1, t_2) = F_{\xi}(x_1, x_2, \tau); f_{\xi}(x_1, x_2, t_1, t_2) = f_{\xi}(x_1, x_2, \tau).$$

Consecința este că momentele statistice până la ordinul doi (6.6) (medie, medie pătratică, varianță) sunt constante, și autocorelația (6.8) este o funcție ce depinde doar de diferența de timp τ .

- staționaritate în sens strict (staționaritate tare): dacă funcțiile de repartiție (6.3) (și respectiv de densitate de probabilitate (6.5)) de orice ordin sunt invariante la o translație în timp:

$$F_{\xi}(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1, t_2, \dots, t_n) = F_{\xi}(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1 + \tau, t_2 + \tau, \dots, t_n + \tau),$$

$$f_{\xi}(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1, t_2, \dots, t_n) = f_{\xi}(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1 + \tau, t_2 + \tau, \dots, t_n + \tau).$$

Un semnal staționar în sens strict este staționar în sens larg; reciproca nu este adevărată.

Pentru un semnal aleator staționar în sens larg, funcția de autocorelație are câteva proprietăți particulare speciale: este o funcție pară:

$$B_{\xi}(\tau) = \overline{\xi(t)\xi(t-\tau)} = \overline{\xi(t-\tau)\xi(t)} = B_{\xi}(-\tau), \quad (6.11)$$

pentru care valoarea din origine este puterea semnalului aleator pe o sarcină egală cu unitatea:

$$B_{\xi}(0) = \overline{\xi(t)\xi(t)} = \overline{\xi^2(t)} = P_{\xi}, \quad (6.12)$$

pentru care limita asimptotică de la infinit este pătratul mediei procesului aleator:

$$B_{\xi}(\infty) = \lim_{\tau \rightarrow \infty} \overline{\xi(t)\xi(t-\tau)} = \overline{\xi(t)\xi(t-\tau)} = \overline{\xi(t)}^2. \quad (6.13)$$

În plus, valoarea din origine a funcției de autocorelație este un maxim absolut:

$$B_{\xi}(0) \geq |B_{\xi}(\tau)|, \quad \forall \tau. \quad (6.14)$$

Staționaritatea este o proprietate ce nu se poate determina decât pe baza mulțimii de realizări particulare; în practică însă se dispune de câte o singură realizare particulară a semnalelor aleatoare, și deci se pune problema în ce măsură caracteristicile statistice determinate pe baza acestora (deci medii temporale) sunt caracteristice pentru întregul proces aleator (deci ca medii statistice). Un semnal aleator staționar pentru care mediile statistice sunt egale cu mediile temporale se numește ergodic.

6.6 Probleme rezolvate

Exemplul 6.1 Fie semnalul condiționat determinist $x(t) = A \sin(\omega t + \varphi)$, unde A și ω sunt constante și φ este o variabilă aleatoare distribuită uniform în $[0; \pi]$. Să se calculeze media, media pătratică, varianța și autocorelația statistică a semnalului; să se verifice staționaritatea semnalului.

Rezolvare: Funcția de densitate de probabilitate a fazei semnalului este:

$$f_{\varphi}(z) = \begin{cases} \frac{1}{\pi}, & \text{dacă } z \in [0; \pi], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Media semnalului $x(t)$ este:

$$\begin{aligned}\overline{x(t)} &= \int_{-\infty}^{\infty} x(t) f_{\varphi}(z) dz = \int_{-\infty}^{\infty} A \sin(\omega t + z) f_{\varphi}(z) dz = \int_0^{\pi} \frac{A}{\pi} \sin(\omega t + z) dz = \\ &= -\frac{A}{\pi} \cos(\omega t + z) \Big|_0^{\pi} = -\frac{A}{\pi} (\cos(\omega t + \pi) - \cos(\omega t)) = \frac{2A}{\pi} \cos(\omega t).\end{aligned}$$

La același rezultat se poate ajunge și prin aplicarea medierii statistice:

$$\begin{aligned}\overline{x(t)} &= \overline{A \sin(\omega t + \varphi)} = \overline{A \sin(\omega t) \cos \varphi + A \cos(\omega t) \sin \varphi} = \overline{A \sin(\omega t) \cos \varphi} + \\ &+ \overline{A \cos(\omega t) \sin \varphi} = A \sin(\omega t) \overline{\cos \varphi} + A \cos(\omega t) \overline{\sin \varphi} = A \sin(\omega t) \cdot 0 + A \cos(\omega t) \cdot \frac{2}{\pi} = \\ &= \frac{2A}{\pi} \cos(\omega t).\end{aligned}$$

Calculul medierii statistice a funcțiilor sinus și cosinus de φ s-a făcut cu teorema mediei (4.5):

$$\overline{\sin \varphi} = \int_{-\infty}^{\infty} \sin z f_{\varphi}(z) dz = \frac{2}{\pi}; \quad \overline{\cos \varphi} = \int_{-\infty}^{\infty} \cos z f_{\varphi}(z) dz = 0.$$

Media pătratică a semnalului x este:

$$\begin{aligned}\overline{x^2(t)} &= \overline{A^2 \sin^2(\omega t + \varphi)} = \overline{(A \sin(\omega t) \cos \varphi + A \cos(\omega t) \sin \varphi)^2} = A^2 \sin^2(\omega t) \overline{\cos^2 \varphi} + \\ &+ A^2 \cos^2(\omega t) \overline{\sin^2 \varphi} + 2A^2 \sin(\omega t) \cos(\omega t) \overline{\cos \varphi \sin \varphi} = \\ &= A^2 \sin^2(\omega t) \cdot \frac{1}{2} + A^2 \cos^2(\omega t) \cdot \frac{1}{2} + A^2 \sin(\omega t) \cos(\omega t) \cdot 0 = \frac{A^2}{2}.\end{aligned}$$

Varianța este:

$$\sigma^2 = \overline{x^2(t)} - \overline{x(t)}^2 = \frac{A^2}{2} - \frac{4A^2}{\pi^2} \cos^2(\omega t).$$

Autocorelația statistică a semnalului $x(t)$ este:

$$\begin{aligned}B(t_1, t_2) &= \overline{x(t_1)x(t_2)} = \overline{A^2 \sin(\omega t_1 + \varphi) \sin(\omega t_2 + \varphi)} = A^2 \sin(\omega t_1) \sin(\omega t_2) \overline{\cos^2 \varphi} + \\ &+ A^2 \cos(\omega t_1) \cos(\omega t_2) \overline{\sin^2 \varphi} + \frac{A^2}{2} (\sin(\omega t_1) \cos(\omega t_2) + \cos(\omega t_1) \sin(\omega t_2)) \overline{\sin 2\varphi} = \\ &= \frac{A^2}{2} \sin(\omega t_1) \sin(\omega t_2) + \frac{A^2}{2} \cos(\omega t_1) \cos(\omega t_2) = \frac{A^2}{2} \cos(\omega(t_1 - t_2)) = \frac{A^2}{2} \cos(\omega \tau).\end{aligned}$$

Evident, semnalul nu este staționar, pentru că media sa variază în timp.

■

Exemplul 6.2 Fie procesul aleator $z(t) = x \cos \omega t + y \sin \omega t$, unde x și y sunt variabile aleatoare normale de medie nulă, independente. Să se calculeze media și varianța procesului aleator $z(t)$, funcția de autocorelație și să se determine dacă procesul este sau nu staționar.

Rezolvare: Media procesului aleator este:

$$\overline{z(t)} = \overline{x \cos \omega t + y \sin \omega t} = \overline{x \cos \omega t} + \overline{y \sin \omega t} = \bar{x} \cos \omega t + \bar{y} \sin \omega t = 0.$$

Media pătratică a procesului aleator este:

$$\begin{aligned} \overline{z^2(t)} &= \overline{(x \cos \omega t + y \sin \omega t)^2} = \overline{x^2 \cos^2 \omega t} + \overline{y^2 \sin^2 \omega t} + \overline{2xy \cos \omega t \sin \omega t} = \overline{x^2 \cos^2 \omega t} + \\ &+ \overline{y^2 \sin^2 \omega t} + \overline{2xy \cos \omega t \sin \omega t} = \overline{2xy \cos \omega t \sin \omega t} = \sigma_x^2 \cos^2 \omega t + \sigma_y^2 \sin^2 \omega t. \end{aligned}$$

Varianța va fi atunci:

$$\sigma_z^2 = \overline{z^2(t)} - \overline{z(t)}^2 = \sigma_x^2 \cos^2 \omega t + \sigma_y^2 \sin^2 \omega t.$$

Funcția de autocorelație statistică este:

$$\begin{aligned} B(t_1, t_2) &= \overline{z(t_1)z(t_2)} = \overline{(x \cos \omega t_1 + y \sin \omega t_1)(x \cos \omega t_2 + y \sin \omega t_2)} = \overline{x^2 \cos \omega t_1 \cos \omega t_2} + \\ &+ \overline{y^2 \sin \omega t_1 \sin \omega t_2} + \overline{xy (\cos \omega t_1 \sin \omega t_2 + \sin \omega t_1 \cos \omega t_2)} = \\ &= \sigma_x^2 \cos \omega t_1 \cos \omega t_2 + \sigma_y^2 \sin \omega t_1 \sin \omega t_2. \end{aligned}$$

Dacă $\sigma_x^2 = \sigma_y^2 = \sigma^2$, atunci:

$$\sigma_z^2 = \overline{z^2(t)} = \sigma^2 \text{ și } B(t_1, t_2) = \sigma^2 \cos \omega(t_1 - t_2) = \sigma^2 \cos \omega \tau,$$

și procesul aleator este staționar în sens larg.

■

Exemplul 6.3 Să se demonstreze că funcția de autocorelație a unui proces aleator staționar în sens larg este maximă absolut în origine (demonstrarea relației (6.14)).

Rezolvare: Trebuie demonstrat că $B_\xi(0) \geq |B_\xi(\tau)|, \forall \tau$. Dacă evaluăm:

$$\overline{(\xi(t) - \xi(t - \tau))^2} = \overline{\xi^2(t)} + \overline{\xi^2(t - \tau)} - 2\overline{\xi(t)\xi(t - \tau)} = 2B_\xi(0) - 2B_\xi(\tau) \geq 0,$$

deci: $B_\xi(0) \geq B_\xi(\tau)$ (deoarece procesul este staționar și media nu depinde de momentul de timp).

Dacă evaluăm:

$$\overline{(\xi(t) + \xi(t - \tau))^2} = \overline{\xi^2(t)} + \overline{\xi^2(t - \tau)} + 2\overline{\xi(t)\xi(t - \tau)} = 2B_\xi(0) + 2B_\xi(\tau) \geq 0,$$

deci: $B_\xi(0) \geq -B_\xi(\tau)$.

■

Exemplul 6.4 Fie procesul aleator $\gamma(t) = \xi(t) + \eta(t)$, unde ξ și η sunt procese aleatoare staționare și independente. Să se calculeze funcția de autocorelație a procesului γ în funcție de funcțiile de autocorelație a celor două procese aleatoare, știind că cel puțin unul dintre procesele ξ și η are media nulă.

Rezolvare: Funcția de autocorelație căutată este:

$$\begin{aligned} B_\gamma(\tau) &= \overline{\gamma(t)\gamma(t-\tau)} = \overline{(\xi(t) + \eta(t))(\xi(t-\tau) + \eta(t-\tau))} = \\ &= \overline{\xi(t)\xi(t-\tau)} + \overline{\eta(t)\eta(t-\tau)} + \overline{\xi(t)\eta(t-\tau)} + \overline{\xi(t-\tau)\eta(t)} = B_\xi(\tau) + B_\eta(\tau). \end{aligned}$$

Deoarece procesele ξ și η sunt procese aleatoare independente, $\overline{\xi(t)\eta(t-\tau)} = \overline{\xi(t)} \cdot \overline{\eta(t-\tau)}$ și $\overline{\xi(t-\tau)\eta(t)} = \overline{\xi(t-\tau)} \cdot \overline{\eta(t)}$. Deoarece procesele ξ și η sunt procese aleatoare staționare, $\overline{\xi(t)} = \overline{\xi(t-\tau)}$ și $\overline{\eta(t)} = \overline{\eta(t-\tau)}$. Atunci:

$$B_\gamma(\tau) = B_\xi(\tau) + B_\eta(\tau) + 2\overline{\xi(t)\eta(t)} = B_\xi(\tau) + B_\eta(\tau),$$

(pentru că măcar unul dintre procesele aleatoare este de medie nulă).

Pentru a deduce o relație generală (care să fie valabilă și pentru medii nenule) trebuie să ținem seama că, din (6.13), avem $B_\xi(\infty) = \overline{\xi(t)^2}$; și atunci:

$$B_\gamma(\tau) = B_\xi(\tau) + B_\eta(\tau) + 2\sqrt{B_\xi(\infty)B_\eta(\infty)}.$$

■

Exemplul 6.5 Un semnal aleator discret $\eta(n)$ este obținut din semnalul aleator staționar $\xi(n)$ de medie nulă prin $\eta(n) = \frac{1}{2}\xi(n) + \frac{1}{4}\xi(n-1) + \frac{1}{4}\xi(n-2)$. Să se determine funcțiile de autocorelație a semnalului $\eta(n)$ și de corelație între semnalele $\eta(n)$ și $\xi(n)$.

Rezolvare: Corelația statistică dintre cele două procese aleatoare se poate calcula după formula de definiție (6.8) transpusă pentru momente de timp discret, ca:

$$\begin{aligned} B_{\eta\xi}(k) &= \overline{\eta(n)\xi(n-k)} = \overline{\left(\frac{1}{2}\xi(n) + \frac{1}{4}\xi(n-1) + \frac{1}{4}\xi(n-2)\right)\xi(n-k)} = \\ &= \frac{1}{2}\overline{\xi(n)\xi(n-k)} + \frac{1}{4}\overline{\xi(n-1)\xi(n-k)} + \frac{1}{4}\overline{\xi(n-2)\xi(n-k)} = \\ &= \frac{1}{2}B_\xi(k) + \frac{1}{4}B_\xi(k-1) + \frac{1}{4}B_\xi(k-2). \end{aligned}$$

Pentru cazul în care procesul aleator $\xi(n)$ este un zgomot alb, $B_\xi(k) = \delta(k)$, și atunci intercorelația calculată devine:

$$B_{\eta\xi}(k) = \frac{1}{2}\delta(k) + \frac{1}{4}\delta(k-1) + \frac{1}{4}\delta(k-2).$$

Autocorelația statistică a semnalului aleator $\eta(t)$ este determinată conform (6.9), deci:

$$\begin{aligned} B_\eta(k) &= \overline{\eta(k)\eta(n-k)} = \\ &= \overline{\left(\frac{1}{2}\xi(k) + \frac{1}{4}\xi(k-1) + \frac{1}{4}\xi(k-2)\right)\left(\frac{1}{2}\xi(n-k) + \frac{1}{4}\xi(n-k-1) + \frac{1}{4}\xi(n-k-2)\right)} = \\ &= \frac{1}{4}\overline{\xi(k)\xi(n-k)} + \frac{1}{8}\overline{\xi(k)\xi(n-k-1)} + \frac{1}{8}\overline{\xi(k)\xi(n-k-2)} + \frac{1}{8}\overline{\xi(k-1)\xi(n-k)} + \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& + \frac{1}{16} \overline{\xi(n-1)\xi(n-k-1)} + \frac{1}{16} \overline{\xi(n-1)\xi(n-k-2)} + \frac{1}{8} \overline{\xi(n-2)\xi(n-k)} + \\
& \quad + \frac{1}{16} \overline{\xi(n-2)\xi(n-k-1)} + \frac{1}{16} \overline{\xi(n-2)\xi(n-k-2)} = \\
& = \frac{1}{4} B_{\xi}(k) + \frac{1}{8} B_{\xi}(k+1) + \frac{1}{8} B_{\xi}(k+2) + \frac{1}{8} B_{\xi}(k-1) + \frac{1}{16} B_{\xi}(k) + \frac{1}{16} B_{\xi}(k+1) + \\
& \quad + \frac{1}{8} B_{\xi}(k-2) + \frac{1}{16} B_{\xi}(k-1) + \frac{1}{16} B_{\xi}(k) = \\
& = \frac{1}{8} B_{\xi}(k-2) + \frac{3}{16} B_{\xi}(k-1) + \frac{3}{8} B_{\xi}(k) + \frac{3}{16} B_{\xi}(k+1) + \frac{1}{8} B_{\xi}(k+2).
\end{aligned}$$

Pentru cazul în care procesul aleator $\xi(n)$ este un zgomot alb, $B_{\xi}(k) = \delta(k)$, și atunci autocorelația calculată devine

$$B_{\eta}(k) = \frac{1}{8} \delta(k-2) + \frac{3}{16} \delta(k-1) + \frac{3}{8} \delta(k) + \frac{3}{16} \delta(k+1) + \frac{1}{8} \delta(k+2).$$

■

6.7 Probleme propuse

Tema 6.1 Fie semnalul condiționat determinist $x(t) = A \sin(\omega t + \varphi)$, unde φ și ω sunt constante și A este o variabilă aleatoare distribuită uniform în $[-M; M]$. Să se calculeze media, media pătratică, varianța și autocorelația statistică a semnalului; să se indice staționaritatea semnalului.

Tema 6.2 Fie semnalul condiționat determinist $x(t) = A \sin(\omega t + \varphi)$, unde A și φ sunt constante și ω este o variabilă aleatoare distribuită uniform în $[\omega_1; \omega_2]$. Să se calculeze media, media pătratică, varianța și autocorelația statistică a semnalului; să se indice staționaritatea semnalului.

Tema 6.3 Fie semnalul condiționat determinist $x(t) = A \sin(\omega t + \varphi)$, unde A și ω sunt constante și φ este o variabilă aleatoare distribuită uniform în $[0; 2\pi]$. Să se calculeze media, media pătratică, varianța și autocorelația statistică a semnalului; să se indice staționaritatea semnalului. Să se reia problema pentru cazul în care φ este o variabilă aleatoare distribuită uniform în $[0; \pi/2]$.

Tema 6.4 $\xi(n)$ este un semnal pur aleator de timp discret, de medie zero și varianță σ_{ξ}^2 . Pe baza acestui semnal aleator se construiesc semnalele aleatoare $\eta(n) = 0.5 \cdot \xi(n) + 0.5 \cdot \xi(n-1)$ și $\gamma(n) = \xi(n) - \xi(n-1)$. Pentru aceste noi semnale aleatoare să se calculeze momentele statistice de centrate și necentrate de ordinele 1 și 2 și funcțiile de autocorelație și intercorelație.

Tema 6.5 $\xi(n)$ este un semnal pur aleator de timp discret, ale cărui eșantioane sunt distribuite uniform în intervalul $[-1; 1]$. Pe baza acestui semnal aleator se construiește semnalul $\eta(n) = \xi(n) + 2 \cdot \xi(n-1) + \xi(n-2)$. Pentru acest nou semnal aleator să se calculeze momentele statistice centrate și necentrate de ordinele 1 și 2 și funcția de autocorelație.

Tema 6.6 Se consideră un proces aleator ergodic $\xi(t)$, distribuit normal și având funcția de autocorelație $R(\tau) = Ae^{-\alpha|\tau|} + B$, unde A , B și α sunt constante. Să se determine media, varianța, media pătratică, puterea medie și funcția de densitate de probabilitate a semnalului.

Tema 6.7 Funcția de autocorelație a unui proces aleator ergodic este

$$B_x(\tau) = k_1 \text{Si}(\pi f_1 \tau) + k_2 \cos(2\pi f_2 \tau) + k_3.$$

Are procesul aleator $x(t)$ componentele periodice și ce perioadă au acestea? Care este puterea medie, componenta continuă și varianța procesului?

Tema 6.8 Pentru semnalul periodic de perioadă $T = 2$, determinat de:

$$x(t) = \begin{cases} U, & \text{dacă } t \in [0; 1], \\ 0, & \text{dacă } t \in [1; 2]. \end{cases}$$

Să se calculeze funcția de autocorelație, componenta continuă și puterea medie.

Tema 6.9 Semnalul periodic de perioadă $T = 7$ este definit de

$$x(t) = \begin{cases} 1, & \text{dacă } t \in [0; 2], \\ -2, & \text{dacă } t \in [6; 7], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se determine puterea medie, componenta continuă și dispersia semnalului folosind funcția de autocorelație temporală.

Tema 6.10 Care sunt proprietățile unui semnal ce pot fi extrase din funcția sa de autocorelație: perioada, varianța, componenta continuă, proprietățile de simetrie, puterea medie, faza, densitatea spectrală de putere. Cum se poate proceda?

Tema 6.11 Procesele aleatoare $x(t)$ și $y(t)$ au funcțiile de autocorelație statistică $B_x(\tau) = \begin{cases} 25 - 16|\tau|, & \text{dacă } |\tau| \leq 1, \\ 9, & \text{în rest.} \end{cases}$ și $B_y(\tau) = \exp(-\frac{\tau^2}{50})$. Să se calculeze puterea medie, varianțele și mediile proceselor aleatoare. Să se schițeze calitativ densitățile spectrale de putere a celor două procese aleatoare, și pe baza schițelor să se arate care spectru de putere este mai lat și care spectru de putere are componente de frecvență mai ridicată.

Tema 6.12 Un semnal aleator binar este format din impulsuri de amplitudine U sau 0 ; impulsurile încep la momente de timp kT_0 și au o lățime variabilă (dar mai mică decât T_0), b . Lățimea b a impulsurilor de amplitudine U este o variabilă aleatoare distribuită uniform în intervalul $[0; \frac{T_0}{2}]$, independentă de $r(t)$. Probabilitatea de apariție a impulsurilor de amplitudine nulă este $p_0 = 0.4$ și acest caz poate fi asimilată cu un impuls de lățime 0 . Să se determine lățimea medie a unui impuls și funcțiile de repartiție și de densitate de probabilitate ale variabilei aleatoare b . Să se calculeze funcția de densitate de probabilitate a semnalului aleator $r(t)$ și funcția de autocorelație a acestuia.

Capitolul 7

Teorema Wiener-Hincin

Densitatea spectrală de putere a unui proces (semnal) aleator $\xi(t)$ este definită ca:

$$q_\xi(\omega) = \lim_{T \rightarrow \infty} \frac{|\text{Fourier}(\xi_T(t))|^2}{T}, \quad (7.1)$$

unde $\xi_T(t)$ este restricția semnalului aleator $\xi(t)$ la intervalul $[-T; T]$.

Teorema Wiener-Hincin afirmă că pentru un proces aleator $\xi(t)$, staționar în sens larg, funcția de autocorelație și densitatea spectrală de putere sunt perechi Fourier:

$$q_\xi(\omega) = \text{Fourier}\{B_\xi(\tau)\} \text{ și } B_\xi(\tau) = \text{Fourier}^{-1}\{q_\xi(\omega)\},$$
$$q_\xi(\omega) = \int_{-\infty}^{\infty} B_\xi(\tau) e^{-j\omega\tau} d\tau; \quad B_\xi(\tau) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} q_\xi(\omega) e^{j\omega\tau} d\omega. \quad (7.2)$$

7.1 Probleme rezolvate

Exemplul 7.1 Fie un semnal aleator ergodic, a cărui densitate spectrală de putere este:

$$q(\omega) = \begin{cases} A + C\delta(\omega), & \text{pentru } |\omega| \leq \omega_0, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se calculeze funcția de autocorelație a procesului aleator, valorile sale medii, și să se determine componența acestuia.

Rezolvare: Teorema Wiener-Hincin (7.2) leagă densitatea spectrală de putere de funcția de autocorelație prin:

$$B(\tau) = R(\tau) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} q(\omega) e^{j\omega\tau} d\omega = \frac{1}{2\pi} \left(\int_{-\omega_0}^{\omega_0} A e^{j\omega\tau} d\omega + \int_{-\omega_0}^{\omega_0} C \delta(\omega) e^{j\omega\tau} d\omega \right) =$$
$$= \frac{C}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \delta(\omega) e^{j\omega\tau} d\omega + \frac{A}{2\pi} \int_{-\omega_0}^{\omega_0} e^{j\omega\tau} d\omega = \frac{C}{2\pi} + \frac{A}{2\pi} \frac{1}{j\tau} (e^{j\omega_0\tau} - e^{-j\omega_0\tau}) =$$

$$= \frac{C}{2\pi} + \frac{A}{\pi\tau} \sin \omega_0\tau = \frac{C}{2\pi} + \frac{\omega_0 A}{\pi} \text{Si } \omega_0\tau.$$

Din proprietățile funcției de autocorelație avem că:

$$\overline{\xi(t)} = \sqrt{B(\infty)} = \sqrt{\frac{C}{2\pi}}, \quad \overline{\xi^2(t)} = B(0) = \frac{C}{2\pi} + \frac{\omega_0 A}{\pi}, \quad \sigma_\xi^2 = \frac{\omega_0 A}{\pi}.$$

Din gama de frecvențe ocupate de densitatea spectrală de putere se poate deduce faptul că procesul aleator este un proces de zgomot de bandă limitată (ω_0) suprapus peste un semnal constant $\frac{C}{2\pi}$. Variind valorile lui ω_0 între 0 și ∞ , cazurile extreme sunt: semnal constant $\xi(t) = \frac{C}{2\pi}$ pentru $\omega_0 \rightarrow 0$ și un zgomot alb suprapus peste un semnal constant pentru $\omega_0 \rightarrow \infty$.

■

Exemplul 7.2 Fie procesul aleator $\gamma(t) = \xi(t) + \eta(t)$, unde ξ și η sunt procese aleatoare staționare și independente. Să se calculeze densitatea spectrală de putere a procesului γ în funcție de densitățile spectrale de putere a celor două procese aleatoare, știind că cel puțin unul dintre procesele ξ și η are media nulă.

Rezolvare: Densitatea spectrală de putere căutată este:

$$q_\gamma(\omega) = \text{Fourier} \{B_\gamma(\tau)\}.$$

$$\begin{aligned} B_\gamma(\tau) &= \overline{\gamma(t)\gamma(t-\tau)} = \overline{(\xi(t) + \eta(t))(\xi(t-\tau) + \eta(t-\tau))} = \\ &= \overline{\xi(t)\xi(t-\tau)} + \overline{\eta(t)\eta(t-\tau)} + \overline{\xi(t)\eta(t-\tau)} + \overline{\xi(t-\tau)\eta(t)} = B_\xi(\tau) + B_\eta(\tau). \end{aligned}$$

Deoarece procesele ξ și η sunt procese aleatoare independente, $\overline{\xi(t)\eta(t-\tau)} = \overline{\xi(t)} \cdot \overline{\eta(t-\tau)}$ și $\overline{\xi(t-\tau)\eta(t)} = \overline{\xi(t-\tau)} \cdot \overline{\eta(t)}$. Deoarece procesele ξ și η sunt procese aleatoare staționare, $\overline{\xi(t)} = \overline{\xi(t-\tau)}$ și $\overline{\eta(t)} = \overline{\eta(t-\tau)}$. Atunci:

$$B_\gamma(\tau) = B_\xi(\tau) + B_\eta(\tau) + 2\overline{\xi(t)\eta(t)} = B_\xi(\tau) + B_\eta(\tau) + 2\sqrt{B_\xi(\infty)B_\eta(\infty)}.$$

Atunci transformata Fourier a funcției de autocorelație este (ținând cont că $\text{Fourier}\{1\} = 2\pi\delta(\omega)$):

$$\begin{aligned} q_\gamma(\omega) &= \text{Fourier} \{B_\gamma(\tau)\} = \text{Fourier} \{B_\xi(\tau)\} + \text{Fourier} \{B_\eta(\tau)\} + \\ &+ \text{Fourier} \left\{ 2\sqrt{B_\xi(\infty)B_\eta(\infty)} \right\} = q_\xi(\omega) + q_\eta(\omega) + 4\pi\sqrt{B_\xi(\infty)B_\eta(\infty)}\delta(\omega). \end{aligned}$$

Pentru că măcar unul dintre procesele aleatoare este de medie nulă, $B_\xi(\infty)B_\eta(\infty) = 0$ și atunci:

$$q_\gamma(\omega) = q_\xi(\omega) + q_\eta(\omega).$$

■

Exemplul 7.3 Procesul aleator de timp discret $x(n)$ este obținut ca o medie mobilă din procesul aleator de zgomot $\xi(n)$ prin $x(n) = \frac{1}{2}(\xi(n) + \xi(n-1))$. Să se determine densitatea spectrală de putere a procesului aleator $x(n)$, folosind teorema Wiener-Hincin.

Rezolvare: Mai întâi trebuie determinată funcția de autocorelație a procesului aleator $x(n)$:

$$\begin{aligned} B_x(k) &= \overline{x(n)x(n-k)} = \frac{1}{4} \overline{(\xi(n) + \xi(n-1))(\xi(n-k) + \xi(n-1-k))} = \\ &= \frac{1}{4} \left(\overline{\xi(n)\xi(n-k)} + \overline{\xi(n)\xi(n-1-k)} + \overline{\xi(n-1)\xi(n-k)} + \overline{\xi(n-1)\xi(n-k-1)} \right) = \\ &= \frac{1}{4} (B_\xi(k) + B_\xi(k+1) + B_\xi(k-1) + B_\xi(k)) = \frac{1}{2} B_\xi(k) + \frac{1}{4} B_\xi(k-1) + \frac{1}{4} B_\xi(k+1). \end{aligned}$$

Cum procesul aleator $\xi(n)$ este un zgomot, funcția sa de autocorelație este un impuls Dirac, $B_\xi(k) = \delta(k)$. Atunci

$$B_x(k) = \frac{1}{2} \delta(k) + \frac{1}{4} \delta(k-1) + \frac{1}{4} \delta(k+1).$$

Pentru determinarea densității spectrale de putere, teorema Wiener Hincin va trebui aplicată sub forma discretă:

$$\begin{aligned} q_x(\omega) &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} B_x(k) e^{-jk\omega}, \\ q_x(\omega) &= \frac{1}{2} + \frac{1}{4} e^{-j\omega} + \frac{1}{4} e^{j\omega} = \frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos \omega. \end{aligned}$$

■

7.2 Probleme propuse

Tema 7.1 Fie $\xi(t)$ un semnal aleator ergodic a cărui densitate spectrală de putere este $q_\xi(\omega) = \frac{N_0}{2}, \forall \omega$ și fie semnalul determinist $s(t) = \delta(t)$. Să se calculeze funcțiile de autocorelație a celor două semnale și să se interpreteze.

Tema 7.2 Funcția de autocorelație a unui proces aleator ergodic este dată de:

$$R_X(\tau) = \begin{cases} \frac{T_0 - |\tau|}{T_0}, & \text{dacă } |\tau| \leq T_0, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Să se reprezinte funcția de autocorelație și să se verifice grafic proprietățile acesteia; să se determine componenta continuă, puterea medie și varianța procesului aleator. Să se calculeze densitatea spectrală de putere a procesului aleator și să se comenteze influența parametrului T_0 asupra lățimii funcției de autocorelație și asupra lărgimii de bandă a densității spectrale de putere.

Tema 7.3 Semnalele aleatoare $\xi(t)$ și $\eta(t)$ au funcțiile de autocorelație $R_\xi(\tau) = Ae^{-\alpha|\tau|} + C \cos \omega_0\tau$ și $R_\eta(\tau) = Ae^{-\alpha|\tau|} + B + C \cos \omega_0\tau$. Să se calculeze funcțiile de densitate spectrală de putere asociată, să se reprezinte grafic și prin simpla inspecție a funcțiilor să se determine componența semnalelor $\xi(t)$ și $\eta(t)$, precum și mediile statistice de ordinele 1 și 2.

Tema 7.4 Semnalul aleator $\xi(t)$ are funcția de autocorelație $R_\xi(\tau) = Ae^{-\alpha|\tau|} + B$. Să se calculeze funcțiile de densitate spectrală de putere asociată, să se reprezinte grafic și prin simpla inspecție a funcțiilor să se determine mediile statistice de ordinele 1 și 2 și puterea medie a semnalului.

Tema 7.5 Densitatea spectrală de putere a unui semnal aleator este dată de funcția $q(\omega) = (\omega^4 + 10\omega^2 + 9)^{-1}$. Să se determine media pătratică a semnalului aleator.

Tema 7.6 Un proces aleator este determinat de $x(t) = A \sin(2\pi f_0 t + \Phi)$, unde A și f_0 sunt constante iar Φ este distribuită uniform în intervalul $[0; 2\pi]$. Să se calculeze densitatea spectrală de putere a procesului aleator.

Tema 7.7 Calculați autocorelația proceselor aleatoare pentru care funcțiile de densitate spectrală de putere sunt date de $q_\xi(\omega) = (1 + \omega^4)^{-1}$ și $q_\eta(\omega) = (1 + \omega^2)^{-2}$.

Tema 7.8 Procesul aleator $y(t)$ este construit din procesul aleator $x(t)$ ca $y(t) = x(t + a) - x(t - a)$. Să se calculeze funcția de densitate spectrală de putere a procesului aleator $y(t)$. (Soluție: $q_y(\omega) = 4q_x(\omega) \sin^2 a\omega$)

Tema 7.9 Să se arate că funcția de autocorelație a unui proces aleator staționar verifică relația:

$$R(0) - R(\tau) \geq \frac{1}{4^n} (R(0) - R(2^n \tau)).$$

(Indicație: folosiți inegalitatea trigonometrică $1 - \cos \theta = 2 \sin^2 \frac{\theta}{2} \geq 2 \sin^2 \frac{\theta}{2} \cos^2 \frac{\theta}{2} = \frac{1}{4} (1 - \cos 2\theta)$).

Tema 7.10 Procesul aleator $x(t)$ este de medie nulă și funcție de autocorelație $R_x(\tau) = Ie^{-\alpha|\tau|} \cos \beta\tau$. Procesul aleator $y(t)$ este construit ca $y(t) = x^2(t)$. Care este densitatea spectrală de putere a celor două procese aleatoare? Ce se întâmplă cu $q_y(\omega)$ dacă $q_x(\omega)$ este de tipul trece jos (respectiv trece sus) ideal?

Capitolul 8

Trecerea semnalelor aleatoare prin sisteme liniare

În cazul trecerii semnalelor aleatoare prin sisteme liniare, principala relație de interes (suplimentară față de legătura de tip convoluție între semnalul de ieșire și semnalul de intrare (8.1) și derivată din aceasta) este cea care exprimă densitatea spectrală de putere a semnalului de la ieșirea sistemului față de densitatea spectrală de putere a semnalului de la intrarea sistemului (8.2):

$$\eta(t) = \xi(t) * h(t), \quad (8.1)$$

$$q_\eta(\omega) = q_\xi(\omega) |H(\omega)|^2. \quad (8.2)$$

O clasă particulară de sisteme liniare sunt filtrele adaptate la forma semnalului. Un filtru adaptat la forma semnalului (sau, pe scurt, la semnalul) $s(t)$ are o funcție pondere definită ca:

$$h(t) = ks(-t - \tau_0). \quad (8.3)$$

Proprietatea remarcabilă a filtrului adaptat (8.3) este aceea că răspunsul său la un semnal oarecare aplicat la intrare este o variantă scalată și decalată în timp a funcției de corelație a semnalului de intrare și a semnalului la care filtrul a fost adaptat:

$$y(t) = \xi(t) * h(t) = kR_{xs}(t - \tau_0). \quad (8.4)$$

8.1 Probleme rezolvate

Exemplul 8.1 *La intrarea unui filtru trece jos ideal cu frecvența de tăiere $f_T = 1$ kHz se aplică semnalul aleator $\xi(t) = \sin(2\pi 10^4 t + \varphi) + n(t)$, unde $n(t)$ este un zgomot alb și φ este o variabilă aleatoare repartizată uniform în intervalul $[0; 2\pi]$. Să se calculeze funcția de autocorelație statistică a semnalului $\xi(t)$ și densitatea spectrală de putere a acestuia. Dacă $\eta(t)$ este semnalul de la ieșirea filtrului, să se calculeze funcția sa de autocorelație și densitatea spectrală de putere.*

Rezolvare: Definiția zgomotului alb precizează că acesta este necorelat cu semnalul pe care îl afectează. Funcția de autocorelație statistică pentru semnalul $\xi(t)$ este:

$$\begin{aligned}
 B_\xi(t_1, t_2) &= \overline{\xi(t_1)\xi(t_2)} = \overline{(\sin(2\pi 10^4 t_1 + \varphi) + n(t_1))(\sin(2\pi 10^4 t_2 + \varphi) + n(t_2))} = \\
 &= \overline{\sin(2\pi 10^4 t_1 + \varphi)\sin(2\pi 10^4 t_2 + \varphi) + n(t_1)n(t_2) + \sin(2\pi 10^4 t_1 + \varphi)n(t_2) +} \\
 &\quad + \overline{\sin(2\pi 10^4 t_2 + \varphi)n(t_1)} = \frac{1}{2} (\cos(2\pi 10^4(t_2 - t_1)) - \cos(2\pi 10^4(t_2 + t_1) + 2\varphi)) + \\
 &\quad + B_n(t_2 - t_1) = \frac{1}{2} \cos(2\pi 10^4 \tau) + B_n(\tau) - \frac{1}{2} \int_{-\infty}^{\infty} x \cos(2\pi 10^4(t_2 + t_1) + 2x) f_\varphi(x) dx = \\
 &= \frac{1}{2} \cos(2\pi 10^4 \tau) + \delta(\tau) - \frac{1}{2} \int_0^{2\pi} x \cos(2\pi 10^4(t_2 + t_1) + 2x) \frac{1}{2\pi} dx = \frac{1}{2} \cos(2\pi 10^4 \tau) + \delta(\tau).
 \end{aligned}$$

Semnalul $\xi(t)$ este staționar în sens larg, și se poate aplica deci teorema Wiener-Hincin (7.2) pentru a calcula funcția de densitate spectrală de putere din funcția de autocorelație:

$$\begin{aligned}
 q_\xi(\omega) &= \text{Fourier}\{B_\xi(\tau)\} = \frac{1}{2} \text{Fourier}\{\cos(2\pi 10^4 \tau)\} + \text{Fourier}\{\delta(\tau)\} = \\
 &= \frac{1}{2} (\delta(\omega + 2\pi 10^4) + \delta(\omega - 2\pi 10^4)) + 1.
 \end{aligned}$$

Funcția de transfer a filtrului trece jos ideal este dată de:

$$H(\omega) = \begin{cases} 1, & \text{dacă } |\omega| \leq 2\pi f_T = 2\pi 10^3, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Funcția de densitate spectrală de putere a semnalului de la ieșirea filtrului este determinată conform (8.2):

$$q_\eta(\omega) = q_\xi(\omega) |H(\omega)|^2.$$

Efectuând înmulțirea, se obține:

$$q_\eta(\omega) = |H(\omega)|^2 = \begin{cases} 1, & \text{dacă } |\omega| \leq 2\pi f_T = 2\pi 10^3, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

(adică un semnal de bandă limitată, cu densitate spectrală de putere constantă, deci un zgomot de bandă limitată).

Funcția de autocorelație a semnalului de ieșire este, conform (7.2), transformata Fourier inversă a funcției de densitate spectrală de putere:

$$B_\eta(\tau) = \text{Fourier}^{-1}\{q_\eta(\omega)\} = \frac{1}{\pi} \text{Si}(2\pi 10^3 \tau).$$

■

Exemplul 8.2 Se dă un filtru adaptat la semnalul $s(t) = \begin{cases} A, & \text{dacă } |t| \leq \frac{T}{2}, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$. Să se determine răspunsul filtrului la semnalele de intrare $s(t)$ și $\xi(t)$ (unde $\xi(t)$ este un semnal aleator de tip zgomot alb).

Rezolvare: Conform definiției filtrului adaptat (8.3), funcția sa pondere este dată de:

$$h(t) = ks(-t - \tau_0).$$

Atunci funcția pondere în cazul particular studiat este:

$$h(t) = \begin{cases} kA, & \text{dacă } t \in [-\frac{T}{2} + \tau_0; \frac{T}{2} + \tau_0], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Pentru ca filtrul să fie cauzal este necesar ca $-\frac{T}{2} + \tau_0 \geq 0$, deci $\tau_0 \geq \frac{T}{2}$.

Semnalul de la ieșirea filtrului adaptat este produsul de convoluție a intrării cu funcția pondere. Dacă la intrare să aplicat semnalul $s(t)$, la ieșire vom avea:

$$\begin{aligned} y(t) &= s(t) * h(t) = \int_{-\infty}^{\infty} h(\tau)s(t - \tau)d\tau = k \int_{-\infty}^{\infty} s(\tau_0 - \tau)s(t - \tau)d\tau = \\ &= k \int_{-\infty}^{\infty} s(\tau_0 - t + u)s(u)du = k \int_{-\infty}^{\infty} s(u - (t - \tau_0))s(u)du = kR_s(-(t - \tau_0)) = kR_s(t - \tau_0). \end{aligned}$$

Deci ieșirea este funcția de autocorelație temporală a semnalului de intrare, translatată cu τ_0 . Funcția de autocorelație a semnalului $s(t)$ este calculată ca:

$$R_s(t) = \int_{-\infty}^{\infty} s(u)s(u + t)du = \begin{cases} A^2(t + T), & \text{dacă } t \in [-T; 0], \\ A^2(T - t), & \text{dacă } t \in [0; T], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Atunci semnalul de ieșire $y(t)$ este:

$$y(t) = \begin{cases} kA^2(t + T + \tau_0), & \text{dacă } t \in [-T + \tau_0; \tau_0], \\ kA^2(T + \tau_0 - t), & \text{dacă } t \in [\tau_0; T + \tau_0], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Dacă la intrarea filtrului se aplică semnalul de zgomot alb $\xi(t)$, la ieșirea sistemului vom obține:

$$\begin{aligned} y(t) &= s(t) * h(t) = \int_{-\infty}^{\infty} h(\tau)\xi(t - \tau)d\tau = k \int_{-\infty}^{\infty} s(\tau_0 - \tau)\xi(t - \tau)d\tau = \\ &= k \int_{-\infty}^{\infty} s(u)\xi(t - \tau_0 + u)du = kA \int_{-T/2}^{T/2} \xi(t - \tau_0 + u)du. \end{aligned}$$

Acest semnal de ieșire este o variantă mediată a semnalului de intrare (mediere realizată pe perioada T). Cu cât T va crește, acest semnal de ieșire se va apropia de media temporală a zgomotului alb de intrare, deci de 0.

■

Exemplul 8.3 *La intrarea unui filtru trece jos realizat cu o celulă de filtrare RC se aplică un zgomot de bandă largă (proces aleator cu densitatea spectrală de putere constantă în intervalul de frecvență $[-\omega_0; \omega_0]$ și nulă în rest), staționar. Să se calculeze (aproximativ) densitatea spectrală de putere și funcția de autocorelație a zgomotului filtrat în cazurile în care banda filtrului este mult mai mare, respectiv mult mai mică decât banda zgomotului.*

Rezolvare: Celula de filtrare RC este un divizor de tensiune format dintr-un rezistor de rezistență R și un condensator de capacitate C înseriate; semnalul de intrare se aplică întregii grupări serie; semnalul de ieșire se culege de pe condensator. Funcția de transfer în frecvență a filtrului este:

$$H(\omega) = \frac{\frac{1}{j\omega C}}{R + \frac{1}{j\omega C}} = \frac{1}{1 + j\omega RC}.$$

Modulul pătrat al funcției de transfer este atunci:

$$|H(\omega)|^2 = \frac{1}{1 + (\omega RC)^2}.$$

Frecvența de tăiere ω_T a filtrului este definită ca frecvența la care puterea la ieșirea filtrului este jumătate din puterea de intrare; puterea la ieșire este proporțională cu puterea la intrare prin modulul pătrat al funcției de transfer a filtrului, și atunci:

$$|H(\omega)|^2 = \frac{1}{2} \iff \omega_T RC = 1 \iff \omega_T = \frac{1}{RC}.$$

Zgomotul alb aplicat la intrarea filtrului are o densitate spectrală de putere descrisă de:

$$q_\xi(\omega) = \begin{cases} k, & \text{dacă } \omega \in [-\omega_0; \omega_0], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$$

Densitatea spectrală de putere a semnalului de la ieșirea filtrului este dată de (8.2), adică:

$$q_\eta(\omega) = q_\xi(\omega) |H(\omega)|^2.$$

Cazul I: dacă banda de trecere a filtrului este mult mai mare ca banda zgomotului, adică $\omega_T \gg \omega_0$, putem aproxima funcția de transfer a filtrului pe intervalul $[-\omega_0; \omega_0]$ cu 1:

$$|H(\omega)|^2 \Big|_{\omega \in [-\omega_0; \omega_0]} \simeq |H(0)|^2 = 1,$$

și atunci:

$$q_\eta(\omega) = q_\xi(\omega), \text{ și deci } B_\eta(\tau) = B_\xi(\tau).$$

$$\begin{aligned} B_\xi(\tau) &= \text{Fourier}^{-1}\{q_\xi(\omega)\} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} q_\xi(\omega) e^{-j\omega\tau} d\omega = \frac{k}{2\pi} \int_{-\omega_0}^{\omega_0} e^{-j\omega\tau} d\omega = \\ &= \frac{k\omega_0}{\pi} \text{Si}(\omega_0\tau). \end{aligned}$$

Cazul II: dacă banda de trecere a filtrului este mult mai mică ca banda zgomotului, adică $\omega_0 \gg \omega_T$, putem aproxima:

$$q_\eta(\omega) = q_\xi(\omega) |H(\omega)|^2 \simeq k |H(\omega)|^2 = \frac{k}{1 + (\omega RC)^2};$$

$$q_\eta(\omega) = \frac{k}{1 + \left(\frac{\omega}{\omega_T}\right)^2} = \frac{k\omega_T}{2} \left(\frac{1}{j\omega + \omega_T} - \frac{1}{j\omega - \omega_T} \right).$$

Calculul transformatei Fourier inverse a acestei funcții se face prin intermediul transformatei Laplace bilaterale (înlocuind formal $j\omega = s$) și conduce la:

$$B_\xi(\tau) = \frac{k\omega_T}{2} (U(\tau)e^{-\tau\omega_T} + U(-\tau)e^{\tau\omega_T}) = \frac{k\omega_T}{2} e^{-|\tau|\omega_T} = \frac{k}{2RC} e^{-|\tau|\omega_T}.$$

■

8.2 Probleme propuse

Tema 8.1 Un filtru trece jos ideal are funcția de transfer $H(\omega) = \begin{cases} 2, & \text{dacă } |\omega| \leq \frac{\pi}{2T}, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$.

La intrarea filtrului se aplică o secvență de variabile aleatoare (procesul aleator de timp discret) necorelate de medie nulă și varianță σ^2 , $\xi(n)$. La ieșirea filtrului se obține secvența de variabile aleatoare (procesul aleator de timp discret) $\eta(n)$. Să se calculeze și să se reprezinte grafic funcțiile de autocorelație și de densitate spectrală de putere a intrării și ieșirii filtrului. Să se calculeze puterea medie a semnalului de la ieșirea filtrului.

Tema 8.2 Un filtru are funcția de transfer $H(f) = \begin{cases} \frac{1}{2} \left(1 + \cos \pi \frac{f}{f_0} \right), & \text{dacă } |f| \leq f_0, \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$;

la intrarea acestui filtru se aplică semnalul aleator a cărui funcție de autocorelație este $B_\xi(\tau) = \alpha \text{Si} \omega_1 \tau + \beta \cos \omega_2 \tau + \gamma$. Să se calculeze funcția de densitate spectrală de putere a semnalului de la ieșirea filtrului, componenta continuă și varianța acestuia. Să se calculeze valoarea efectivă a semnalului de ieșire pentru $f_0 = 25$ Hz.

Tema 8.3 Un semnal este distribuit uniform simetric în jurul valorii 0; varianța σ_x^2 a procesului este necunoscută și se determină prin schema de măsurare formată din blocuri succesive: un redresor bialternanță cu factor de amplificare K urmat de un bloc de calcul a componentei continue $\left(\lim_{T \rightarrow \infty} \frac{1}{T} \int_0^T y(t) dt \right)$. Care este relația dintre mărimea măsurată M și funcția de densitate de probabilitate a semnalului redresat, $f_y(y, t)$? Ce valoare trebuie să aibă constanta K pentru ca $M = \sigma_x^2$? Care este eroarea de măsurare după această schemă a varianței unui semnal gaussian de medie nulă; în acest caz valoarea măsurată este mai mare sau mai mică decât valoarea reală? Cum se poate calcula σ_x^2 din funcția de autocorelație; în acest caz rezultatul este influențat de distribuția particulară a semnalului?

Tema 8.4 Ieșirea unui sistem liniar, $y(t)$, este determinată în funcție de semnalul de intrare, $x(t)$:

$$y(t) = kx(t) + x(t - t_0).$$

Dacă semnalul de intrare $x(t)$ este distribuit gaussian în jurul valorii nule și are densitatea spectrală de putere $q_x(\omega) = Q_0 \text{Si}^2\left(\frac{\omega}{2B}\right)$, care este densitatea spectrală de putere a semnalului de la ieșirea sistemului ? Ce semnal de ieșire se obține pentru $k = -1$ și $t_0 = \frac{1}{B}$?

Tema 8.5 Ieșirea unui sistem liniar, $y(t)$, este determinată în funcție de semnalul de zgomot de intrare, $x(t)$:

$$y(t) = x(t - t_1) + ax(t - t_2).$$

Funcția de autocorelație a semnalului aleator $x(t)$ este $B_x(\tau) = \text{Si}(\omega\tau)$. Care este funcția de intercorelație intrare-ieșire și densitatea spectrală de putere de intercorelație intrare-ieșire ? Ce se obține pentru $a = 0.3$, $t_1 = 0.1$ s și $t_2 = 0.15$ s ?

Tema 8.6 Un proces aleator staționar $\xi(t)$ cu funcția de autocorelație statistică $B_\xi(\tau) = \cos(2\pi 10^3 \tau) + e^{-100|\tau|}$, cu $\tau \in R$ se aplică la intrarea unui filtru trece bandă ideal, acordat pe frecvența de 1 kHz și cu banda de trecere de 100 Hz. Fie $\eta(t)$ rezultatul filtrării lui $\xi(t)$. Să se calculeze puterea medie și densitatea spectrală de putere a semnalului aleator $\xi(t)$; să se calculeze (cu o cât mai bună aproximație) densitatea spectrală de putere și funcția de autocorelație pentru semnalul de la ieșirea filtrului trece bandă.

Tema 8.7 Se dă un filtru adaptat la semnalul $s(t) = \begin{cases} A, & \text{dacă } t \in [0; T], \\ 0, & \text{în rest.} \end{cases}$. Să se determine răspunsul filtrului la semnalele de intrare $s(t)$ și $\xi(t)$ (unde $\xi(t)$ este un semnal aleator de tip zgomot alb).

Tema 8.8 Două celule RC de filtrare trece jos sunt cascade, iar la intrarea primei celule se aplică un zgomot alb. Să se calculeze densitatea spectrală de putere și funcția de autocorelație a semnalului de ieșire și să se studieze influența constantei RC a filtrului asupra proprietăților statistice ale semnalului de ieșire.

Tema 8.9 Modulul funcției de transfer a unui filtru discret este de formă triunghiulară, simetrică, maximă în origine; valorile nenule ale acestei funcții sunt $|H(0)|^2 = 1$, $|H(1)|^2 = 0.5$, $|H(2)|^2 = 0.25$. Dacă la intrarea acestui filtru se aplică un semnal (de timp discret) a cărui funcție de autocorelație este $B(k) = 2^{-k}$, să se determine funcția de autocorelație și densitatea spectrală de putere a semnalului de la ieșirea filtrului.

Capitolul 9

Spații de reprezentare a semnalelor

Să considerăm eșantioanele la momentele nT_0 ale realizării particulare a unui proces aleator $x(t)$; acestea vor fi $x(n)$ și vor forma un proces aleator de timp discret. Un număr de N eșantioane ale procesului aleator discret pot fi grupate într-un vector coloană, $\mathbf{x} = (x(0), x(1), \dots, x(N-1))^T$. Considerând o bază de funcții (de timp discret) de N eșantioane $\{\varphi_i(n)\}_{i=0, N-1}$, proiecțiile pe acestea ale procesului aleator formează o descompunere a acestuia:

$$x(n) = \sum_{i=0}^{N-1} y_i \varphi_i(n), \quad (9.1)$$

unde coeficienții y_i sunt produsul scalar al vectorului \mathbf{x} al procesului aleator cu funcțiile bazei:

$$y_i = \sum_{n=0}^{N-1} x(n) \varphi_i(n) = \langle \mathbf{x}, \boldsymbol{\varphi}_i \rangle \quad (9.2)$$

Această ultimă relație (care prezintă obținerea coeficienților cu care se face reprezentarea procesului aleator în noul spațiu definit de baza de funcții) mai poate fi scrisă sub formă matricială și ca:

$$\mathbf{y} = \mathbf{A} \mathbf{x} \quad (9.3)$$

și poartă numele de transformare a vectorului (procesului aleator) \mathbf{x} . Matricea \mathbf{A} a transformării este definită de:

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \varphi_0(0) & \varphi_0(1) & \dots & \varphi_0(N-1) \\ \varphi_1(0) & \varphi_1(1) & \dots & \varphi_1(N-1) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ \varphi_{N-1}(0) & \varphi_{N-1}(1) & \dots & \varphi_{N-1}(N-1) \end{pmatrix}$$

9.1 Transformări unitare

Transformarea definită de matricea \mathbf{A} se numește unitară dacă matricea \mathbf{A} este hermitică, adică inversa sa este conjugata transpusei:

$$\mathbf{A}^{-1} = (\mathbf{A}^T)^* \quad (9.4)$$

În acest caz, transformarea inversă se poate scrie:

$$\mathbf{y} = \mathbf{A}\mathbf{x} \implies \mathbf{x} = (\mathbf{A}^T)^* \mathbf{y} \quad (9.5)$$

Interesul deosebit ce se acordă transformărilor unitare este justificat de următoarele proprietăți ale acestora:

- energia procesului (semnalului) transformat se conservă:

$$\|\mathbf{y}\|^2 = \|\mathbf{x}\|^2$$

(aceasta înseamnă că transformarea unitară este o rotație în spațiul n -dimensional, deoarece conservă lungimea geometrică euclidiană a vectorilor)

- transformarea unitară comută cu operatorul de mediere statistică:

$$\bar{\mathbf{y}} = \mathbf{A}\bar{\mathbf{x}}$$

- transformarea unitară conservă entropia semnalului
- transformarea unitară realizează o decorelare a componentelor din spațiul de bază (inițial) al semnalului și o concentrare a energiei în spațiul transformat pe un număr mai mic de elemente.

9.2 Probleme rezolvate

Exemplul 9.1 *Să se demonstreze proprietatea transformărilor unitare de conservare a energiei.*

Rezolvare: În rezolvare vom folosi definiția transformării (9.3) și caracteristica transformărilor unitare (9.4):

$$\|\mathbf{y}\|^2 = \sum_{n=0}^{N-1} y^2(n) = \mathbf{y}^{*T} \mathbf{y} = (\mathbf{A}\mathbf{x})^{*T} (\mathbf{A}\mathbf{x}) = \mathbf{x}^{*T} \mathbf{A}^{*T} \mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{x}^{*T} \mathbf{A}^{-1} \mathbf{A} \mathbf{x} = \mathbf{x}^{*T} \mathbf{x} = \|\mathbf{x}\|^2.$$

■

Exemplul 9.2 *Să se găsească relația dintre matricea de covariație a procesului aleator inițial și a celui transformat printr-o transformare unitară.*

Rezolvare: Matricea de covariație a unui proces aleator de timp discret este definită ca¹:

$$\mathbf{C}_{\mathbf{x}} = \overline{(\mathbf{x} - \bar{\mathbf{x}})(\mathbf{x} - \bar{\mathbf{x}})^{*T}} = \mathbf{R}_{\mathbf{x}} - \bar{\mathbf{x}}\bar{\mathbf{x}}^{*T},$$

¹Conjugarea complexă a vectorilor reprezentând procese aleatoare se folosește pentru cazul general al proceselor aleatoare de valori complexe; notația nu mai este necesară dacă procesul aleator are numai valori reale.

unde:

$$\mathbf{R}_{\mathbf{x}} = \overline{\mathbf{x}\mathbf{x}^{*T}} = \begin{pmatrix} R_x(0) & R_x(1) & \dots & R_x(N-1) \\ R_x(-1) & R_x(0) & \dots & R_x(N-2) \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ R_x(1-N) & \dots & R_x(-1) & R_x(0) \end{pmatrix}. \quad (9.6)$$

(deci matricea de corelație are pe diagonale valorile funcției de autocorelație a procesului aleator; dacă componentele $x(n)$ sunt variabile aleatoare și nu eșantioane ale unui proces aleator, atunci pe diagonala principală matricea de covariație a vectorului \mathbf{x} are varianțele respectivelor variabile aleatoare).

Pentru procesul aleator transformat \mathbf{y} avem:

$$\begin{aligned} \mathbf{C}_{\mathbf{y}} &= \overline{(\mathbf{y} - \bar{\mathbf{y}})(\mathbf{y} - \bar{\mathbf{y}})^{*T}} = \overline{(\mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{A}\bar{\mathbf{x}})(\mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{A}\bar{\mathbf{x}})^{*T}} = \overline{\mathbf{A}(\mathbf{x} - \bar{\mathbf{x}})(\mathbf{x} - \bar{\mathbf{x}})^{*T}\mathbf{A}^{*T}} = \\ &= \overline{\mathbf{A}(\mathbf{x} - \bar{\mathbf{x}})(\mathbf{x} - \bar{\mathbf{x}})^{*T}\mathbf{A}^{*T}} = \mathbf{A}\mathbf{C}_{\mathbf{x}}\mathbf{A}^{*T}. \end{aligned}$$

■

Exemplul 9.3 Să se demonstreze proprietatea de conservare a entropiei proceselor aleatoare printr-o transformare unitară.

Rezolvare: Entropia unui proces aleator (vector ale cărui componente sunt variabile aleatoare) este dată de:

$$H(\mathbf{x}) = \frac{N}{2} \log_2(2\pi e |\mathbf{C}_{\mathbf{x}}|^{\frac{1}{N}}).$$

Dacă \mathbf{y} este procesul transformat prin transformarea unitară definită de matricea \mathbf{A} atunci entropia acestuia este:

$$\begin{aligned} H(\mathbf{y}) &= \frac{N}{2} \log_2(2\pi e |\mathbf{C}_{\mathbf{y}}|^{\frac{1}{N}}) = \frac{N}{2} \log_2(2\pi e |\mathbf{A}\mathbf{C}_{\mathbf{x}}\mathbf{A}^{*T}|^{\frac{1}{N}}) = \\ &= \frac{N}{2} \log_2(2\pi e |\mathbf{A}|^{\frac{1}{N}} |\mathbf{C}_{\mathbf{x}}|^{\frac{1}{N}} |\mathbf{A}^{*T}|^{\frac{1}{N}}) = \frac{N}{2} \log_2(2\pi e (|\mathbf{A}| |\mathbf{A}^{-1}|)^{\frac{1}{N}} |\mathbf{C}_{\mathbf{x}}|^{\frac{1}{N}}) = H(\mathbf{x}) \end{aligned}$$

pentru că, conform (9.4):

$$\mathbf{A}\mathbf{A}^{*T} = \mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{I}_N,$$

de unde rezultă:

$$|\mathbf{A}| |\mathbf{A}^{-1}| = |\mathbf{I}_N| = 1.$$

■

Exemplul 9.4 Un vector \mathbf{x} are două componente, variabile aleatoare de medie nulă; matricea de covariație a vectorului \mathbf{x} este $\mathbf{C}_{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & 0.9 \\ 0.9 & 1 \end{pmatrix}$; vectorul este transformat prin transformarea caracterizată de matricea $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & 1/2 \\ -1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix}$. Să se verifice că transformarea este unitară, că energia este conservată și să se studieze proprietatea de concentrare a energiei și decorelare a componentelor în urma transformării.

Rezolvare: Demonstrarea faptului că transformarea este unitară se face prin verificarea relației (9.4):

$$\mathbf{A}^{*T} = \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & 1/2 \\ -1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix}^{*T} = \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & 1/2 \\ -1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix}^T = \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & -1/2 \\ 1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix};$$

$$\mathbf{A}^{*T} \mathbf{A} = \mathbf{A}^{*T} \mathbf{A} = \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & -1/2 \\ 1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & 1/2 \\ -1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}.$$

Energia conținută în vectorul \mathbf{x} este $\|\mathbf{x}\|^2 = \sum_{n=0}^1 x^2(n) = \mathbf{x}^{*T} \mathbf{x}$, adică este urma² (“trace”) matricii de covariație \mathbf{C}_x . Matricea de covariație a vectorului transformat este:

$$\mathbf{C}_y = \mathbf{A} \mathbf{C}_x \mathbf{A}^{*T} =$$

$$= \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & 1/2 \\ -1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 & 0.9 \\ 0.9 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & -1/2 \\ 1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 + 0.45\sqrt{3} & 0.45 \\ 0.45 & 1 - 0.45\sqrt{3} \end{pmatrix}.$$

Urmele celor două matrici de covariație sunt:

$$\|\mathbf{y}\|^2 = 1 + 0.45\sqrt{3} + 1 - 0.45\sqrt{3} = 2 = 1 + 1 = \|\mathbf{x}\|^2.$$

Elementele de pe diagonala secundară a matricii de covariație reprezintă evident covariația dintre componentele vectorului; se observă că valoarea acesteia este mai mică (0.45) după transformare decât în vectorul inițial (0.9). În același timp, în vectorul inițial energia era distribuită uniform pe componente, iar după transformare, prima componentă are un procent de $(1 + 0.45\sqrt{3})/2 = 88.97\%$ din energia totală (deci energia a fost concentrată în prima componentă).

■

9.3 Probleme propuse

Tema 9.1 Un vector \mathbf{x} are două componente, variabile aleatoare de medie nulă; matricea de covariație a vectorului \mathbf{x} este $\mathbf{C}_x = \begin{pmatrix} 1 & \rho \\ \rho & 1 \end{pmatrix}$ (cu $|\rho| \leq 1$); vectorul este transformat prin transformarea caracterizată de matricea $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \sqrt{3}/2 & 1/2 \\ -1/2 & \sqrt{3}/2 \end{pmatrix}$. Să se verifice că energia este conservată și să se studieze proprietatea de concentrare a energiei și decorelare a componentelor în urma transformării.

Tema 9.2 Să se arate că modulul determinantului unei matrici unitare este 1; să se arate că toți vectorii proprii ai unei matrici unitare au modulul 1.

Tema 9.3 Un vector \mathbf{x} are două componente, variabile aleatoare de medie nulă; matricea de covariație a vectorului \mathbf{x} este $\mathbf{C}_x = \begin{pmatrix} 1 & \rho \\ \rho & 1 \end{pmatrix}$ (cu $|\rho| \leq 1$); vectorul este transformat

²Urma unei matrici este suma elementelor de pe diagonala principală a matricii.

prin transformarea caracterizată de matricea $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \cos \theta & \sin \theta \\ -\sin \theta & \cos \theta \end{pmatrix}$. Să se verifice că energia este conservată și să se studieze proprietatea de concentrare a energiei și decorelare a componentelor în urma transformării. Să se găsească valoarea lui θ pentru care concentrarea de energie este maximă și valoarea lui θ pentru care componentele vectorului transformat devin decorelate.

Tema 9.4 Un vector \mathbf{x} are trei componente, variabile aleatoare de medie nulă; matricea de covariație a vectorului \mathbf{x} este $\mathbf{C}_{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & \rho \\ 0 & 1 & 0 \\ \rho & 0 & 1 \end{pmatrix}$ ($|\rho| \leq 1$); vectorul este transformat

prin transformarea caracterizată de matricea $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \cos \alpha & \sin \alpha \cos \beta & \sin \alpha \sin \beta \\ -\sin \alpha & \cos \alpha \cos \beta & \cos \alpha \sin \beta \\ 0 & -\sin \beta & \cos \beta \end{pmatrix}$.

Să se verifice că transformarea este unitară, că energia este conservată și să se studieze proprietatea de concentrare a energiei și decorelare a componentelor în urma transformării. În ce condiții se obține decorelarea totală a componentelor vectorului în urma transformării?

Tema 9.5 Un vector \mathbf{x} are trei componente, variabile aleatoare de medie nulă; matricea de covariație a vectorului \mathbf{x} este $\mathbf{C}_{\mathbf{x}} = \begin{pmatrix} 1 & \rho & \rho \\ \rho & 1 & 0 \\ \rho & 0 & 1 \end{pmatrix}$ ($|\rho| \leq 1$); vectorul este transformat

prin transformarea caracterizată de matricea $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \cos \alpha \cos \beta & \sin \alpha & \cos \alpha \sin \beta \\ -\sin \alpha \cos \beta & \cos \alpha & -\sin \alpha \sin \beta \\ -\sin \beta & 0 & \cos \beta \end{pmatrix}$.

Să se verifice că transformarea este unitară, că energia este conservată și să se studieze proprietatea de concentrare a energiei și decorelare a componentelor în urma transformării. În ce condiții se obține o concentrare maximă de energie în prima componentă a vectorului transformat?

Tema 9.6 O transformare unitară este caracterizată de matricea

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} a & b & c \\ -\sqrt{2}b & \frac{a}{\sqrt{2}} & \frac{a}{\sqrt{2}} \\ 0 & -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}$$

Transformarea se aplică unui vector \mathbf{x} , ale cărui componente sunt variabile aleatoare de medie nulă, varianțe unitare și coeficienți de intercorelație egali. Care trebuie să fie valorile constantelor a , b și c pentru ca în urma transformării variabilele aleatoare să fie decorelate?

Varianta A

NOTAȚII UTILIZATE

ξ : variabilă aleatoare cu valori reale

$P\{\}$: probabilitatea unui eveniment

Ω : mulțimea evenimentelor elementare; câmp complet de evenimente

F_ξ : funcția de repartiție a variabilei aleatoare ξ

$F_\xi(x)$: valoarea funcției de repartiție a variabilei aleatoare ξ în punctul x

f_ξ : funcția de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare ξ

$f_\xi(x)$: valoarea funcției de densitate de probabilitate a variabilei aleatoare ξ în punctul x

$m_\xi^{(k)}$: momentul statistic [necentrat] de ordinul k al variabilei aleatoare ξ

m_k : momentul statistic [necentrat] de ordinul k al variabilei aleatoare curente

$M_\xi^{(k)}$: momentul statistic centrat de ordinul k al variabilei aleatoare ξ

M_k : momentul statistic centrat de ordinul k al variabilei aleatoare curente

k : ordinul momentului statistic

σ_ξ^2 : varianța variabilei aleatoare ξ

σ^2 : varianța variabilei aleatoare curente

μ_ξ : media statistică a variabilei aleatoare ξ

μ : media statistică a variabilei aleatoare curente

— : operatorul de mediere statistică

$N(\mu, \sigma^2)$: distribuție normală de medie μ și varianță σ^2

$\delta(x)$: distribuția (impulsul) Dirac (delta) unidimensională

$U(x)$: funcția treaptă unitate

$\text{Si}(x) = \frac{\sin x}{x}$: funcția sinus cardinal

$\delta(x, y)$: distribuția (impulsul) Dirac (delta) bidimensională

η : variabilă aleatoare cu valori reale (în general ca rezultat al transformării variabilei aleatoare ξ)

$f_{\xi\eta}$: funcția de densitate de probabilitate de ordinul doi [a perechii de variabile aleatoare ξ, η]

$f_{\xi\eta}(x, y)$: valoarea funcției de densitate de probabilitate de ordinul doi [a perechii de variabile aleatoare ξ, η] în punctul (x, y)

$F_{\xi\eta}$: funcția de repartiție de ordinul doi a [perechii de variabile aleatoare ξ, η]

$F_{\xi\eta}(x, y)$: valoarea funcției de repartiție de ordinul doi [a perechii de variabile aleatoare ξ, η] în punctul (x, y)

$B_{\xi\eta}$: corelația variabilelor aleatoare ξ și η

$K_{\xi\eta}$: covariația variabilelor aleatoare ξ și η

$\rho_{\xi\eta}$: coeficientul de corelație a variabilelor aleatoare ξ și η

$\xi(t)$: proces aleator cu valori reale

$F_{\xi}(x, t)$: valoarea funcției de repartiție a procesului aleator ξ în punctul x

$f_{\xi}(x, t)$: valoarea funcției de densitate de probabilitate a procesului aleator ξ în punctul x

$F_{\xi}(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1, t_2, \dots, t_n)$: funcția de repartiție de ordinul n a procesului aleator ξ

$f_{\xi}(x_1, x_2, \dots, x_n, t_1, t_2, \dots, t_n)$: funcția de densitate de probabilitate de ordinul n a procesului aleator ξ

\sim : operatorul de mediere temporală (pentru un semnal sau proces aleator)

$B_{\xi\eta}(t_1, t_2)$: funcția de corelație statistică a proceselor aleatoare ξ și η

$R_{\xi\eta}(\tau)$: funcția de corelație temporală a proceselor aleatoare ξ și η

$B_{\xi}(t_1, t_2)$: funcția de autocorelație statistică a procesului aleator ξ

$B_{\xi}(\tau)$: funcția de autocorelație statistică a procesului aleator staționar ξ

Fourier $\{\}$, Fourier $^{-1}\{\}$: transformata Fourier, respectiv transformata Fourier inversă

$q_{\xi}(\omega)$: densitatea spectrală de putere a procesului aleator ξ

$*$: operatorul de convoluție liniară

\mathbf{A} , $|\mathbf{A}|$: matricea \mathbf{A} , respectiv determinantul matricii \mathbf{A}

\mathbf{x} : vectorul \mathbf{x} (realizarea procesului aleator de timp discret $x(n)$ cu N eșantioane)

$\mathbf{C}_{\mathbf{x}}$: matricea de covariație a procesului aleator de timp discret $x(n)$

$\mathbf{R}_{\mathbf{x}}$: matricea de corelație a procesului aleator de timp discret $x(n)$

\mathbf{I}_N : matricea unitară de ordin N

Bibliografie selectivă

- [1] H. Marko: *Aufgabensammlung zur Vorlesung "Statistische Methoden der Nachrichtentechnik 1"*, T.U. München, 1992
- [2] A. T. Murgan, I. Spânu, I. Gavăt, I. Sztojanov, V. E. Neagoe, A. Vlad: *Teoria Transmisiunii Informației - probleme*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1983
- [3] A. T. Murgan, R. Dogaru, C. Comănicu: *Teoria Transmisiunii Informației: detecția, estimarea și filtrarea semnalelor aleatoare. Lucrări practice.*, Ed. POLITEHNICA București, 1995
- [4] A. Spătaru: *Teoria Transmisiunii Informației*, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1983